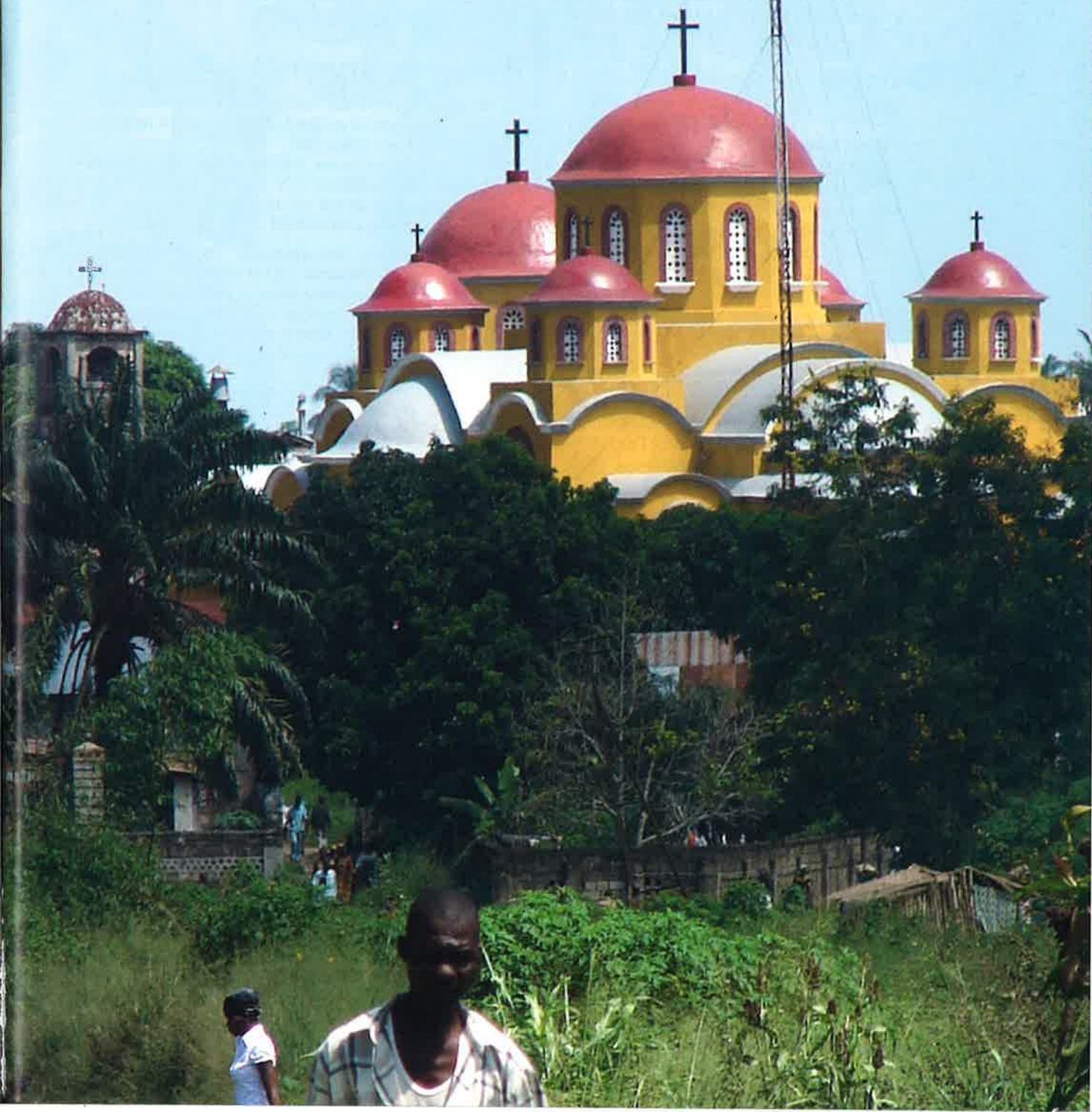

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΧΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τὸ εἶναι σε εἰς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠπὴρῶν ἕως ἑκκατὸ τῆς γῆς.
(Ἐφ' 17: 47)

Ἰδρυτής τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2010-2013»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος,
Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος,
Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεῦς,
Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας,
Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός,
Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος,
Φώπιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος,
Ἰωάννης Σταθόπουλος, εκπαιδευτικός,
Κωνσταντῖνος Σπίνος

«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»

«LA LUMIERE DES NATIONS»
EDITION DE L' ASSOCIATION
DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»
68. RUE MIAOULI 26222 PATRAS GRECE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:
Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:
Connections Πολιτισμός καὶ Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ
Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νά κατατίθενται στόν ὑπ' ἀριθμ. 32338682
λογαριασμό τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης.
IBAN: GR50 0120 6190 0000 00032338 682

BIC: EMPOGRAA

Στήν περίπτωσι αὐτή οἱ δωρητές νά μάς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως, πρὸς ἑκδόσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

2η Τριμηνία 2012, Τεύχος 133

Ἔκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. Ὁ Νεὸς Ἰερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στήν Κανάνγκα, βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, δεσπόζει στήν περιοχή καὶ προκαλεῖ τὸν θαυμασμό.

Κάτω ἀπὸ τοὺς θόλους τοῦ οἱ πολυάριθμοι πιστοὶ λατρεύουν καὶ δοξάζουν τὸν Θεὸ καὶ ὀπλίζονται μέ δυνάμεις καὶ θάρρος γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ τῆς προσωπικῆς τοῦς τελειώσεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2. Τὰ μικρὰ τοῦ Νηπιαγωγείου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸ Μαλάουι καταρτίζονται μέ πνεῦμα Θεοῦ ἀπὸ τὰ πρῶτα τοῦς βήματα, ὥστε νά βαδίζουν σταθερὰ στήν μετέπειτα ζωὴ τοῦς καὶ νά ἀντιμετωπίζουν νικηφόρα τοὺς κινδύνους πού παραμονεύουν γιὰ νά ἀνακόψουν τὴν πρόοδο καὶ προκοπὴ τοῦς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β' ΕΝΘΡΟΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΜΠΟΤΣΟΥ-ΑΝΑΣ κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟ.	
Γραφείο Τύπου Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας	3-5
• ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ κ. ΠΝΑΤΙΟΥ	6-7
• «ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ Ο ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ».
(β' μέρος) † Ἀρχιμ. Χαρίτωνος Πνευματικάκι	8-15
• ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ.	16
• ΘΥΡΑΝΟΙΣΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ-ΩΣ-ΣΩΤΗΡΟΣ-ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΥΚΑΝΥΑ ΚΑΛΑΜΒΑ ΤΟΥ ΚΟΓΚΟ.
Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή Κανάνγκα	17-20
• ΟΜΟΡΦΕΣ, ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΝΑΝΓΚΑ.
π. Χριστοφόρου Μυτιλήνη	20-23
• ΝΕΟΣ ΝΑΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΣ ΣΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΤΙΜΙΟ ΠΡΟΔΡΟΜΟ.
Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου	24
• ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟΣ ΧΙΤΩΝΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΗ ΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ.
Γυμνασίου «Φῶς Ἐθνῶν»	25
• ΝΕΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΣΤΟ ΜΑΛΑΟΥΙ.
π. Ἐρμούλου Ἰατροῦ	26
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	27-31

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικής κ.ΘΕΟΔΩΡΟΣ ἐγκαθιστᾷ τόν Ἐπίσκοπο Μποτσουάνας κ. Γεννάδιο, συμπαρασταμένων τῶν Μητροπολιτῶν Κενύας κ.Μακαρίου καί Ἀκκρας κ.Γεωργίου.

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ.ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄ ἐνθρονίζει τόν πρῶτο Ἐπίσκοπο Μποτσουάνας κ.Γεννάδιο

Ἄφιξις

Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου Β΄

Μέ τιμές ἀρχηγοῦ κράτους πραγματοποιήθηκε τό πρωί τῆς Πέμπτης 31 Μαΐου 2012, ἡ ἀφιξις τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικής κ. Θεοδώρου στήν Μποτσουάνα τῆς Νότιας Ἀφρικής, στήν ὁποία καί πραγματοποίησε ἐπίσημη ἐπίσκεψι στοῦ πλαίσιο τῆς ὁποίας προέστη καί τῆς ἐπισήμου ἐνθρονίσεως τοῦ πρώτου Ἐπισκόπου τῆς νεοϊδρυθείσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μποτσουάνας κ.Γενναδίου.

Τό μεσημέρι τῆς ἴδιας μέρας ὁ Πατριάρχης συναντήθηκε μέ τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τῆς Μποτσουάνας Lieutenant General Seretse Khama Ian Khama. Τόν ἐνημέρωσε γιά τό ἔργο τοῦ Πατριαρχείου καί παράλληλα ζήτησε εἰδική ἀναγνώρισι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς μιᾶς ἀπό τίς ἀρχαιότερες ἐκκλησίες ἀπό τήν Κυβέρνησι, ἔτσι ὥστε νά

μὴν χρειάζεται ἡ ἀνανέωσι τῆς νομικῆς τῆς ὑποστάσεως στή χώρα.

Παράλληλα ὁ Πατριάρχης ζήτησε τή διάθεσι ἐκτάσεως στήν πρωτεύουσα Γκαμπορόνε ἀπό τήν Κυβέρνησι προκειμένου νά ἀνεγερθῆ σέ αὐτή Διεθνές Πολιτιστικό Κέντρο.

Θεμελίωσι τοῦ πρώτου Ὁρθοδόξου Ναοῦ

Πραγματοποιήθηκε τό πρωί τῆς Παρασκευῆς 1ης Ἰουνίου 2012, ἀπό τόν Πάπα καί Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικής κ. Θεόδωρο Β΄ ὁ ἀγιασμός καί ἡ θεμελίωσι τοῦ πρώτου Ὁρθοδόξου Ἱεροῦ Ναοῦ στήν περιοχή Πακαλάνι τοῦ Καμπερόν Μποτσουάνας.

Ὁ Πατριάρχης μετά τό πέρας τῆς τελετῆς ἀνακοίνωσε πῶς ὁ Ναός θά εἶναι ἀφιερωμένος στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου καί τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ο άειμνηστος π.Ευέλθων από τό Παραλίμνι τής Κύπρου βαπτίζει Άφρικανόπουλο σέ ιεραποστολικό του ταξίδι στήν Κένυα.

Ἡ Α.Θ.Μ. ἀναφέρθηκε μέ συγκίνησι στήν μεγάλη δωρεά τής οἰκογένειας τοῦ μακαριστοῦ πατρός Ευέλθωνος ἀπό τό Παραλίμνι τής Κύπρου καί ἰδίως τής πρεσβυτέρας Ἀνδρούλας Παπαευέλθωνος ἡ ὁποία εἰς μνήμη τοῦ μακαριστοῦ ἱερέως πρόσφερε τή μεγάλη χρηματική δωρεά γιά νά ἀγοραστῇ τό οἰκόπεδο. Ἡ δωρεά αὐτή ἀρχικά εἶχε κατευθύνσι τήν Μητρόπολη Κένυας, ὅμως μέ παρέμβασι τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τόν Μητροπολίτη Κένυας ἡ δωρεά μεταφέρθηκε στήν Μποτσουάνα. Ὁ Μακαριώτατος, ὑπογράμμισε ὅτι ἡ οἰκογένεια θά ἀφιερῶσῃ τό ναό καί στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, στή μνήμη τοῦ μακαριστοῦ τοῦ παιδιοῦ Χριστοφόρου (ὁ ὁποῖος ἦταν ἰατρός). Ἐπίσης στό ὄνομα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, στή μνήμη τοῦ παιδιοῦ τής οἰκογένειας Σάββα καί Ρένας Σαββάκη ἐκ Κύπρου, οἱ ὁποῖοι στηρίζουν συνεχῶς τό ἔργο τής Ἐπισκοπῆς στή Μποτσουάνα.

Κατόπιν ἡ Α.Θ.Μ. μέ τή συνοδεία του κατευθύνθη-καν στήν ἔδρα τής Ἱεράς Ἐπισκοπῆς, ὅπου πραγματοποιοῖσῃ τόν καθιερωμένο Ἁγιασμό τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἐπισκοπείου καί εὐχήθηκε «ὁ τόπος αὐτός πού σήμερα καθαγιαζεται, νά ἀποτελέσῃ τή βάσι καί τό ὄρμητήριο γιά τήν ἀνάπτυξι τοῦ πνευματικοῦ ἔργου στή φιλοπρόοδο χώρα».

Ὁ Μακαριώτατος τελεῖ Ἁγιασμό γιά τόν ἐγκαινισμὸ τοῦ Ἐπισκοπείου Μποτσουάνας.

Ένθρονίσις

του Ἐπισκόπου Μποτσουάνας κ.Γενναδίου

Ἡ τελετή τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μποτσουάνας κ. Γενναδίου πραγματοποιήθηκε τό πρωί τοῦ Σαββάτου 2 Ἰουνίου 2012, ἀπό τόν Πάπα καί Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικής κ.Θεόδωρο Β', στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς πρωτεύουσας τῆς Μποτσουάνας Καμπερόν.

Τήν Α.Θ.Μ. πού κατέφθασε στόν Καθεδρικό Ναό, συνώδευσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Κένυας κ.Μακάριος καί Ἄκκρας κ.Γεώργιος. Στήν τελετή παραβρέθηκαν οἱ τοπικές Ἀρχές, ἐπίσημοι προσκεκλημένοι, κληρικοί καί πιστοί ἀπό τήν Ἑλλάδα, τήν Κρήτη, τήν Κύπρο, τή Νότιο Ἀφρική, τό Ζιμπάμπουε, τήν Κένυα καί τήν Εὐρώπη.

Στήν προσφώνησί του ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μετέφερε στόν Ἐπίσκοπο Γεννάδιο τίς εὐχές τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλε σχετικό πατριαρχικό γράμμα στήν Α.Θ.Μ. γιά τήν ἐνθρονίσι του, ὑπογραμμίζοντας τήν ἀγάπη καί τήν ἐκτίμησι πού τρέφει πρὸς τόν Σεβασμιώτατο. Παράλληλα τόνισε πῶς: «ἀπό τήν στιγμή πού ἀνήλθαμε, Χάριτι Θεοῦ, στόν ἔνδοξο Πατριαρχικό Θρόνο τῶν Ἀλεξανδρέων στάθηκε ὀλοπροθύμως πλησίον μας. ...Δοκιμάσθηκες καί ἀπέδειξες ὅτι εἶσαι προικισμένος μέ ἰκανότη-

τες καί κατάρτισι. Τίς ἰκανότητές σου αὐτές διαπίστωσε, κατόπιν προτάσεώς μας, καί ἡ περί ἡμᾶς Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος, ἡ ὁποία μέ γνώμονα τήν πλήρωσι τῆς νοητῆς ὁλκάδος τοῦ Χριστοῦ στήν Μποτσουάνα, σέ ἐξέλεξε «ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἦν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ.20, 28-29). Θεοφιλέστατε Ἁγιε ἀδελφέ, εἶσαι ἰκανός νά ἀναδειχθῆς καλός Ἐπίσκοπος καί Ἱεράρχης τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας. Εἶσαι ἀξίος νά καλλιεργήσης κατά τόν καλύτερο δυνατό τρόπο κάθε δεκτική ψυχή. Δύνασαι νά καταστής ἀντάξιος τῶν χρηστῶν προσδοκιῶν τῆς ἀγιότηκου αὐτῆς Πρεσβυγενοῦς Ἐκκλησίας».

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας σέ Νοσοκομεῖο Παίδων μέ HIV/Aids στή Μποτσουάνα.

Μετά τήν Τελετή Ἐνθρονίσεως τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Μποτσουάνας κ. Γενναδίου, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικής κ.Θεόδωρος Β', ἐπισκέφθηκε τό Νοσοκομεῖο Princess Marina, στό ὁποῖο νοσηλεύονται παιδιά τά ὁποῖα πάσχουν ἀπό τόν ἰό τοῦ HIV/Aids.

Τόν Πατριάρχη ὑποδέχθηκαν στήν εἴσοδο τοῦ Νοσοκομεῖου ὁ Διοικητής γιαιτρός, γιαιτροί καί νοσηλευτές, κοινωνικοί λειτουργοί, καί γονεῖς τῶν παιδιῶν.

Ὁ Μακαριώτατος ἐνημερώθηκε διεξοδικά γιά τήν λειτουργία τοῦ νοσηλευτηρίου καί μέ τή σειρά του ἀναφέρθηκε στήν μεγάλη ἐκστρατεία τοῦ Πατριαρχείου καί τοῦ ἰδίου προσωπικῶς ἐναντίον τῆς μάστιγας τοῦ Aids καί τοῦ trafficking σέ ὅλη τήν Ἀφρική καί διεθνῶς.

Πληροφόρησε τούς γιαιτρούς γιά τή συμμετοχή τοῦ Πατριαρχείου στά διεθνή forum καί στά Ἴνωμμένα Ἔθνη, περί τῆς ἐνημερώσεως καί προλήψεως ἀπό τίς πληγές αὐτές.

Στή συνέχεια περπάτησε σέ ὅλους τούς θαλάμους ὅπου νοσηλεύονται τά παιδιά, μοίρασε δῶρα, ἔδωσε τήν εὐλογία του καί μίλησε συγκινημένος δίνοντας κουράγιο στούς γονεῖς καί τά παιδιά. Φεύγοντας διαβεβαίωσε ὅλους γιά τό συνεχιζόμενο ἐνδιαφέρον του καί τήν προσπάθεια ἐφαρμογῆς ἱατρικῶν προγραμμάτων μέ τήν βοήθεια καί τῆς γνωστῆς παιδοχειρουργοῦ – εὐρωβουλευτοῦ Κύπρου κ. Ἐλένης Θεοχάρους, ἡ ὁποία συνόδευε τόν Μακαριώτατο, μέ τήν συνδρομή τοῦ ἐκπροσώπου του στή χώρα, Ἐπισκόπου κ. Γενναδίου.

**Ἀποσπάσματα
ἀπό τό Γραφεῖο Τύπου
τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας**

**Ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέπτεται
τό Νοσοκομεῖο Princess Marina
ἐκδηλώνοντας στοργή καί
ἀγάπη στά πάσχοντα ἀπό Aids
παιδιά.**

Με τίς πασχαλινές λαμπάδες στά χέρια
ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ.
Ἰγνάτιος, οἱ κληρικοί καὶ ὁ πιστός λαός
τήν νύχτα τῆς Ἀναστάσεως στόν Ἱερό
Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στήν Κανάγγκα.

Εὐχαριστήριος ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου

Ἀγαπητέ κ. Σίμο καί τό περί ὑμᾶς Συμβούλιο
τοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Χειρὸς ἀνέστη!

Σᾶς γράφω ἀπό τό κέντρο τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στήν Kananga τοῦ Congo.

Σᾶς γράφω μέ ἀναστάσιμη χαρά καί ἐνθουσιασμό μέ βαθειά συγκίνησι καί ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη. Καί ἄλλοι βραχίονες Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς ἀνά τόν πλανήτη μας, ὅλως ἰδιαίτερος ὅμως ἔμεις ἀπό τόν χώρο μας ἀναγνωρίζουμε καί ὁμολογοῦμε ὅτι 40 χρόνια τώρα ζοῦμε τή ρωμαλέα στήριξι σας (ὕλική, ἠθική, πνευματική) στήν πτωχή μας διακονία.

Μάλιστα αὐτές τίς μέρες τίς μεγάλες τοῦ Πά-

σχα ἀπολαμβάνουμε τό μεγαλεῖο τῆς πίστεως καί λατρείας μας στόν μεγαλοπρεπέστατο νέο Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Πράγματι «ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ἐσώτες, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν». Φῶτα, ἦχος, εἰκόνες, πλῆθος πιστῶν, ἄνω τῶν χιλιῶν (μετρημένοι) προσκυνηταί ἀπό τήν ἐνδοχώρα καί κάτοικοι μόνιμοι τῆς Kananga, ἄνθη, μύρα, ἐκκλησιαστικά ἐνδύματα, ὕμνοι, χορωδία πολυμελῆς, καθαριότης, τάξι, εὐπρέπεια,... εὐπρόσωπο μέρος ἀπό τή δόξα τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Κόποι καί μόχθοι καί δαπάνες τοῦ Συλλόγου Σας, πού κατεβλήθησαν ἐπί 10ετία, καταξιώθηκαν καί ἦδη εἶναι πείρα, πνευματική ἀπόλαυσις τῆς περιοχῆς μας καί θαυμασμός καί θάμβος γιά τοὺς ἰθαγενεῖς ὁμοδόξους καί ἀλλοδόξους ἐπισκέπτας.

Ἀδελφοί μας καί συνεργάτες, παρακαλοῦμε δε-

Ἡ εἰσόδος τοῦ Ἐπιταφίου τῆν
Μεγάλη Παρασκευή στὸν Ἱ.
Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς
Κανάνγκα.

χθῆτε τίς εἰλικρινεῖς καί θερμές εὐχαριστίες ὅλων
μας καί τίς εὐχές μας γιά πλούσιες χορηγίες ἀπό
τόν ἐν Τριάδι Θεόν μας πρός τόν Σύλλογόν σας
καί τὰ μέλη του προσωπικῶς καί τίς οικογένειές
των. Εἶθε ὁ Κύριος νά ἐνθυμηθῆ κατά τή Μεγάλη
ἡμέρα Του ὅτι προσέφερε ὁ καθείς των, ἐπωνύμως
ἢ ἀνωνύμως, καί νά τοὺς κατατάξῃ μεταξύ τῶν
«εὐλογημένων ἐν δεξιοῖς»!

Ἐπιτρένατέ μου ἀκόμη νά ἐκφράσω καί προ-
σωπικῶς τήν εὐγνωμοσύνη μου γιά τοὺς ἐπωνύμως
καί «ἀνωνύμως» εὐεργέτας τῆς διακονίας μας καί
τόν θαυμασμόν μου διά τό πνεῦμα τῆς θυσίας
των μέ τήν ὁποῖαν καταθέτουν τίς προσφορές των,
κατά τήν περίοδον μάλιστα αὐτήν τῆς ἰδιαίτερης
οἰκονομικῆς δυσκολίας. Καί διατρανῶνουν οἱ φίλοι
αὐτοῦ τῆς Ἱεραποστολῆς τήν ἀλήθεια ὅτι καμία
«κρίσις» δέν ἐπιηρεάζει τὰ ὀρηκτά καί τίς ἐκδη-
λώσεις «τῶν ἀγαπῶντων τόν Κύριον Ἰησοῦν καί
τήν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Του»!

Σᾶς μεταφέρω καί τὰ ἀντίστοιχα αἰσθήματα
τῶν πολυτίμων Συνεργατιδῶν μου τοῦ ἐνταῦθα Ἱε-
ραποστολικοῦ Κλιμακίου.

«Αγαπητοί, περὶ πάντων εὐχόμαι ὑμᾶς εὐδοῦ-

σθαι καί ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοοῦται ὑμῶν ἢ ψυ-
χή» (Γ' Ἰωάννου 2)

Χριστός Ἀνάστη!

Μᾶς συγκινεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πεν-
ταπόλεως κ. Ἰγνάτιος γιά τό εὐχαριστήριο γράμμα
του, πού ἀποπνέει τόν πλούσιο ψυχικό του κόσμον.

Ἐμεῖς δέν ἐπιζητοῦμε ἐπαίνους, γιατί αὐτά πού
κάνουμε τὰ θεωροῦμε ἐλάχιστα ἐμπρός στά ὅσα
ὀφειλοῦμε. Ὅμως αὐτά πού γράφει ὁ Σεβασμιώτα-
τος στηρίζουν καί ἱκανοποιοῦν τοὺς καλοῦς καί
θερμούς ὑποστηρικτές τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου
πού μέ τίς προσευχές καί δωρεές τους ἐνισχύουν
τήν προσπάθεια εὐαγγελισμοῦ τῶν ἐθνῶν.

Ὅλοι χαιρόμεθα μέ τίς πληροφορίες γιά τήν πρό-
οδο καί ἀνάπτυξη τοῦ ἔργου καί εὐχόμεθα ὁλόψυ-
χα ὁ Κύριος νά εὐλογῆ τίς θυσίες καί τοὺς κόπους
τῶν ἐργατῶν Του γιά τήν σωτηρία τοῦ λαοῦ.

Φωτογραφία του μακαριστού π.Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου πριν αναχωρήσει για την Αφρική.

«ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ Ο ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ».

(β' μέρος)

† Αρχιμ. Χαρίτωνος Πνευματικάκι

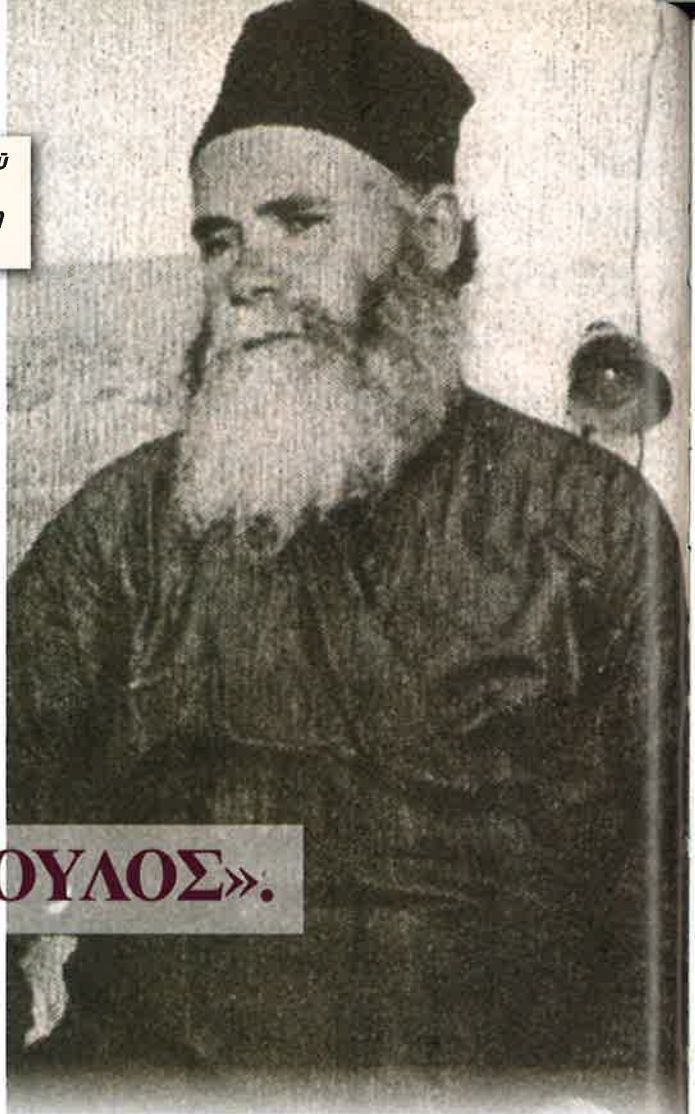
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ
ΤΟΠΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Τό 1960 θά ἐγίνετο ἡ ἐκδρομή τοῦ Πάσχα στοὺς Ἁγίους Τόπους. Θά ἠγεῖτο τῆς ἐκδρομῆς ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν Κωνσταντίνος. Ὁ π.Χρυσόστομος ἐσχετίζετο μέ τόν Κωνσταντῖνο ἀπό τήν Κοζάνη, πού εἶχε ὑπηρετήσει.

Νά πάω κι ἐγώ, σκέπτεται, μέ τόν Ἅγιο Πατρῶν στοὺς Ἁγίους Τόπους. Θά ἦταν μαζί τους -μυθάνει- καί ὁ φίλος του, μέ παλαιούς ἀπό τήν Καλαμάτα δεσμούς, ἀρχιμανδρίτης π. Ἰωάννης Μακρόπουλος.

Εὐκαιρία νά προσκυνήσῃ τόν Ἅγιο Τάφο, νά ἀντλήσῃ δύναμι καί νά προχωρήσῃ στή Μαύρη Ἡπειρο.

Τοῦτο καί ἐγίνε. Ὁ π.Χρυσόστομος στοὺς Ἁγίους Τόπους παίρνει νέες δυνάμεις. Πρὶν ὅμως προχωρήσῃ γιά τήν Ἀφρική, ἐρχεται μαζί μέ τόν Μητροπολίτη Πατρῶν καί τόν π. Ἰωάν. Μακρόπουλο στήν Ἀλεξάνδρεια πρὸς ἐπίσκεψι τοῦ Πατριάρχου Χρι-

στοφόρου.

Ὁ Πατριάρχης, φιλικά διακείμενος πρὸς τόν Σεβασμιώτατο Κωνσταντῖνο, τοὺς ὑπεδέχθη μέ ἐγκαρδιότητα. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν ἀποκαλύπτει τοὺς πόθους τοῦ π.Χρυσοστόμου στόν Πατριάρχη, ὅτι δέν θέλει νά ἐπιστρέψῃ στήν Ἑλλάδα, ἀλλά ἐπιθυμεῖ νά πορευθῇ στά ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς πρὸς εὐαγγελισμό τῶν λαῶν τῆς Μαύρης Ἡπείρου.

Ὁ Πατριάρχης παραξενεύτηκε. Ἐκοίταξε μέ ἀπορία καί μ' ἓνα μειδίαμα εἰρωνικό τόν π. Χρυσόστομο, πού τό ὄλο παρουσιαστικό του δέν τόν ἐντυπωσίασε, καί τοῦ λέει:

-Σοῦ ἔστριψε τό μυαλό; Μήπως σοῦ ἤρθε ἐπαρσις νά γίνης Ἱεραπόστολος, νά ἀκουστῇ τό ὄνομά σου; Ἐδῶ ἐρχονται συχνά καί μοῦ ζητοῦν διάφοροι ἱερωμένοι νά τοὺς ἐξαποστείλω σέ διάφορα μέρη τῆς Ἀφρικῆς καί ὕστερα ἀπό λίγο καιρό γυρίζουν πίσω καί μέ παρακαλοῦν: Ἀρρώστησα, δέ μέ σήκωσε τό κλίμα, εὐρῆκα ἐκεῖ κουνούπια, μύγες· βάλτε με σέ

καμμία ένορία στην Άλεξάνδρεια. Τέτοια πράγματα δέν κάνω εγώ, νά τό ξέρης, του λέει. Ούτε χρήματα έχω· και νά μή μου ζητήσης.

Αποκαρδιωτικά του μίλησε ο Πατριάρχης. Έπανε-λήφθη σέ κάποιο βαθμό και έδω ή σκηνή του Άγίου Φραγκίσκου της Άσσίζης μέ τόν Πάπα:

‘Ο Φραγκίσκος έπηγε στόν Πάπα και του έξε-μυστηρεύθη πώς μετανόησε· ήταν ένας άσωτος υιός και αποφάσισε νά κάνη μία άδελφότητα, ένα Μοναστήρι. Ζήτησε ταπεινά τήν άδειά του.

‘Ο Πάπας τόν κύτταξε περιφρονητικά και του λέει:

- Βρέ, δέν πās νά βόσκης γουρούνια!

‘Ο Φραγκίσκος έβαλε μία στρωτή μετάνοία στόν Πάπα και του είπε μέ σεβασμό:

-Στίς προσταγές σου, Άγιε Πάτερ.

Και παρευθύς έπηγε, εύρηκε ένα κοπάδι γουρού-νια και τά βοσκοῦσε.

Μετά ένα χρόνο έπαρουσιάσθη στόν Πάπα:

-Άγιε Πάτερ, έκανα όπως μέ πρόσταξες.

-Τί έκανες;

-Αγόρασα ένα κοπάδι γουρούνια και τά βό-σκω. Έτσι δέν μου είπες;

‘Ο Πάπας θυμήθηκε. Έξεπλάγη και συγκεκινη-μένος του λέει:

-Νά έχης τήν εύχή μου, παιδί μου. Κάνε ό,τι ποθείς.

Και ο π.Χρυσόστομος έπρεπε νά δοκιμασθή. Παρά-τολμο ήταν τό σχέδιό του και υπέρτερο τών δυνάμε-ών του. Τό άντελήφθη ο Πατριάρχης. Άλλ’ ο π. Χρυσόστομος ήταν αποφασισμένος γι’ αυτό τό μεγάλο πήδημα. Γι’ αυτό δέν έστενοχωρήθη. Δέν πικράθηκε. Δέν άπεγοητεύθη. Οι γενναίες ψυχές δέν τά χάνουν. Δυναμώνονται πιό πολύ μέ τίς άντιδράσεις.

Ταπεινά, σεμνά άντείπε στόν Πατριάρχη:

- Πόθος μου βαθύς, Μακαριώτατε, είναι νά φέ-ρω τό μήνυμα του Χριστου στους μακράν του Εύ-αγγελίου ζώντας λαούς και είμαι αποφασισμένος νά άποθάνω γιά τήν ιδέα αυτή. Δέν σās ζητώ χρή-ματα. Μόνον τήν εύχή σας. Τίποτε άλλο.

‘Ο Άγιος Πατρών έπεβεβαίωσε.

‘Ο Πατριάρχης άλλαξε εύθύς πρόσωπο, δια-θέσεις.

- Καλά, τότε. Νά μείνης έδω και θά σέ στείλω όπου θέλεις.

ΣΤΗΝ ΟΥΓΚΑΝΤΑ

Σέ λίγες μέρες ο π.Χρυσόστομος ήταν στην Ούγκαντα. Τό όνειρό του έπραγματοποιείτο. Η είδησις έφθασε στην Έλλάδα, έγραψε και ο ίδιος. Οι φίλοι του και οι γνωστοί του άπόρησαν και

έθαύμασαν. Για νά δοῦμε τί θά κάνη. . .

Έγκατεστάθη στην πρωτεύουσα της Ούγκαντα, στην Καμπάλα, και άπαλά, σιγά - σιγά, όπως άπα-λός και σιγαλός ήταν, άρχισε έπαφές και γνωριμί-ες.

Έγνώριζε Άγγλικά - Γαλλικά. Οι πρώτες του έντυ-πώσεις έφθασαν από τήν Καμπάλα στις 10 Ιουνίου 1960.

«Φθάσας έδω, εύρέθην. . . υπό τās περιστάσεις της Έδέσσης. Εύρον έδω τόν Σεβασμιώτατον Μη-τροπολίτην Ειρηνοπόλεως (τόν μετέπειτα Πατρι-άρχην Άλεξανδρείας Νικόλαον), παλαίοντα μόνον προς πολλές και μεγάλας δυσκολίας. Ούτε κατοι-κία, ούτε ναός, ούτε Κλήρος μέ τήν αυτήν γλώσ-σαν. Αί όλίγαι έλληνικάι οικογένειαι μιλια μακράν ή μία από τήν άλλην. Οι μαῦροι Όρθόδοξοι όμοίως δι-εσπαρμένοι κατά δεκάδας και εκατοντάδας μιλίων εις τά 4 σημεία του όρίζοντος. Οι ίθαγενείς ιερείς άδαέστατοι και έπτοημένοι. . . Γνωρίζουν όλίγα Άγ-γλικά γράμματα και κάνουν τόν δάσκαλον εις τούς δικούς των, αλλά σχεδόν δέν ήξεύρουν νά λειτουρ-γήσουν κανονικά. ‘Ο Δεσπότης. . . σήμεραν άνε-χώρησε προς τρίμηνον άπουσίαν, αναθέσας εις έμέ τήν εφημερίαν των έδω όλίγων Έλλήνων, τήν Γεν. Γραμματείαν του Τμήματος ‘Ιεραποστολής της Μητροπόλεως και τήν όλην έποπτείαν της εκκλη-σιαστικής και θρησκευτικής κινήσεως τών Όρθο-δόξων Ούγκαντας. Και ιδού πάλιν ο μονόφθαλμος «βασιλεύς τών τυφλών». . . Δέν ήδυνάμην νά κάμω άλλως, ή φωνή εντός μου ήτο τόσον έπιτακτική. Και τώρα, αγαπητέ μου, . . . τό καθήκον σας, όλων τών εύσεβών κληρικών τε λαϊκών τε, είναι νά μάς βοηθήσητε ήθικώς και υλικώς».

Οι δυσκολίες ήταν όντως πολλές: ή γλώσσα, τά ήθη και έθιμα τών ίθαγενών, οι άποστάσεις, οι συ-νεχείς μετακινήσεις, πού ήταν ύποχρεωμένος νά κάμνη, ή έλλειψις χρημάτων και τόσες άλλες. Πώς θά τίς άντιμετωπίση;

Γι’ αυτό ανοίγεται σέ μία εύρεία άλληλογραφία. Γράφει σέ φίλους, σέ γνωστούς, μά και σέ άγνώ-στους, πού μπορούν νά βοηθήσουν ήθικά, υλικά. Στέλλει έγκυκλίους, διεκτραγωδώντας τήν κατά-στασιν, τίς άνάγκες και προσπαθεί νά συγκινήση, νά κινήση σέ ένθουσιασμό, γιά νά συνδράμουν όλοι τό έργο της ‘Ιεραπόστολής.

«Πρέπει νά τούς σπρώξωμεν ίσως άφυπνισθούν, ίσως συγκινηθούν», έγραφε.

‘Η ιδέα της έξωτερικής ‘Ιεραποστολής στην Έλλά-δα ήταν πεθαμένη. Έπρεπε, πρέπει νά αναστηθή.

Τό μέσον αυτό δέν άργησε νά τελεσφορήση. Στίς συνεχείς εκκλήσεις σιγά - σιγά έσπευδαν από τά πέρατα του κόσμου - Έλλάδα, Ευρώπη, Αμερική-

Τέλεισις ακολουθίας στην Ουγκάντα όπου οι ιεραποστολικές προσπάθειες άρχισαν νά τελεσφοροῦν.

νά άπαντοῦν μέ γράμματα ένισχυτικά, μέ χρηματικές έπιταγές, μέ ποικιλία δεμάτων, ιερών σκευών, ένδυμασιών ιερέων, ρουχισμοῦ κ.ά. Καί ό π. Χρυσόστομος συνεκινεῖτο καί έδόξαζε τόν Θεό.

«Στάς 22 λήγοντος μηνός (Μαρτίου) 1961 έτελέσθησαν, έγραφε, τά έγκαίνια τοῦ μικροῦ Ναοῦ τῆς Ίεραποστολῆς μας. Έτσι αντικαταστήσαμε τήν παλιά Καλύβα τοῦ π. Σπάρτα (Ιθαγενῆς Ὁρθόδοξος ιερεύς, ό πρώτος...) μέ μικρόν, αλλά ωραῖον τιμεντολιθόκτιστον Ναόν. Στίς 19, 25 καί 26 λήγοντος συνελειτούργησα μέ τούς Μαύρους μου. Τούς άρέσει πολύ τό συλλεΐτουργον . . . Λουγκάντα δέν έμαθα άκόμη, παρά μόνον όλίγες λέξεις άρχικές τών εύχών καί έκφωνήσεων. Έχω όμως μάθει αρκετά «Σουαχίλι». Τά λέγω άνακατωτά μέ τ' άγγλικά καί συνεννοοῦμαι σχεδόν καλά» ...

«ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΟΥΓΚΑΝΤΑ»

Εκείνος, πού έτόνωσε τόν ιεραπόστολο καί τό έργο του καί έστάθη μέχρι τέλους ό ένθερμος ύποστηρικτής λόγω καί έργω, μέ ζέσι καί κόπους άτρυτους, μέ πίστι καί ένθουσιασμό, ήταν ό Σύλλογος Ὁρθόδοξου Έξωτερικῆς Ίεραποστο-

λῆς «Οί Φίλοι τῆς Ουγκάντα» Βορείου Ελλάδος, στή Θεσσαλονίκη.

Πλήν τών χρηματικῶν έμβασμάτων καί τών άλλεπαλλήλων δεμάτων κατεβλήθη υπό τοῦ Συλλόγου προσπάθεια νά σταλή καί έμψυχο υλικό. Μετέβησαν πολλοί, άλλ' οὔδεις έμπόρεσε νά ριζώση ως μόνιμος βοηθός καί συνεργός.

Παράλληλα έξέδιδαν καί περιοδικό μέ τόν τίτλο «Οί Φίλοι τῆς Ουγκάντα», πού μέ τήν έμπνευσμένη άρθρογραφία του προσεπάθει νά άναστήση τήν ιδέα τῆς Ίεραποστολῆς καί νά διεγείρη τούς άπανταχοῦ πιστούς εις βοήθειαν.

Ό π. Χρυσόστομος άνεθάρρησε. «Ό Κύριος, έγραφε άργότερα, έθεσεν εις τό πλευρόν μου τήν Θεσσαλονίκην διά τῆς έκλεκτῆς όργανώσεως «Οί Φίλοι τῆς Ουγκάντα». Από αύτήν τήν ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν τών εύσεβών φίλων μας συνετήρησα οικονομικώς τό ιεραποστολικόν έργον μέχρι σήμερον».

Έν τῷ μεταξύ καί άλλαι Ί. Μητροπόλεις, Ὁργανώσεις, ως οί Άδελφότητες Θεολόγων «ό Σωτήρ» καί «Ζωή» καί μεμονωμένα άτομα, ένίσχυναν διά δεμάτων καί χρημάτων τόν ιεραπόστολο.

Έκ τών Ίεραρχών μας, γράφει, αύτός πού μάς

στέλνει τὰ περισσότερα εἶναι ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων καὶ 3-5 ἄλλοι, καὶ ὁ Ἅγιος Πατρῶν δεύτερος.

Ὁ τ. Θεσσαλονίκης Παντελεήμων εἶχε καὶ ἓνα ἐγκόλπιο μεγάλης ἀξίας, πού τοῦ τό εἶχε δωρήσει ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Μάξιμος. Τό ἔστειλε στήν Ἀμερική, στόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἰάκωβο. Κράτησέ το, τοῦ ἔγραψε, κάνε το ὅ,τι θέλεις καὶ στείλε ἀντ' αὐτοῦ ὅ,τι προαιρεῖσαι στόν π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο στήν Ἀφρική.

Καί ἐκεῖνος ἔστειλε 3 χιλ. δολλάρια στόν π. Χρυσόστομο στήν Ἀφρική.

Ὅλα αὐτὰ ἐνίσχυαν τόν ιεραπόστολο καὶ ἔδειχναν πόσο ὁ τόπος μας συγκινεῖται ἀπό τήν ἰδέαν τῆς ιεραποστολῆς καὶ ὅτι διόλου ἀπίθανον νά μή εὐρίσκεται πολύ μακρῶς ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη, πού ἡ Φυλή μας θά ξαναπάρῃ πάλι στά χέρια τῆς τῆ σκυτάλη τῆς ιεραποστολῆς.

Τί τιμὴ θάναί γι' αὐτὴν ἀνυπολόγιστη! Ὑπερφανεύομεθα ὅτι ἡ σημαία μας εἶναι ἀπό τίς πρώτες στόν κόσμον, πού κυματίζουν στοὺς ὠκεανούς καὶ στά πελάγη. Τί δόξα ἀμέτρητη γιά τό Γένος μας, ἂν καὶ ἡ σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας κυματῖσσι στίς χώρες τῶν 2 1/2 δισεκατομμυρίων ἀνευαγγελιστῶν!

Καί θά κυματῖσσι. Γιατί τό μέλλον ἀνήκει στήν Ὁρθοδοξία.

Η ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Εν τῷ μεταξύ ὁ π. Χρυσόστομος ἐργάζεται πωρετωδῶς. Γίνεται κάτοχος τῆς «Σουαχίλι» γλώσσας τῶν ἰθαγενῶν καὶ συνεννοεῖται πιά καλά μέ τούς Μαύρους. Κατηγεῖ καὶ διδάσκει μικροὺς καὶ μεγάλους. Πλήθος ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν προσέρχονται στό Ἅγιο Βάπτισμα. Ἐτοιμάζει ἄλλους καὶ τούς ὀδηγεῖ στήν Ἱερωσύνη. Κτίζει Ναούς ἐδῶ κι ἐκεῖ...

Πολύτιμοι βοηθοὶ του στέκονται ὁ ἀρχιμανδριτῆς Θεόδωρος Ναγκιάμα καὶ ὁ πρωτοπρεσβύτερος Ὁβαδίας Μπασατζακίταλο καὶ ἄλλοι ἰθαγενεῖς τῆς Οὐγκάντα. Ὁ Θεός εὐλογεῖ τίς προσπάθειές του καὶ ὁ ιεραπόστολος εἶναι ὑποχρεωμένος νά τίς ἐπεκτεῖνῃ καὶ πέραν τῆς Οὐγκάντα, στήν Κένυα καὶ Τανζανία, χώρες γειτονικές.

Στό Ναϊρόμπι τῆς Κένυα δημιουργεῖ ἄλλον ιεραποστολικό Σταθμό.

Μιά δεκαετία ὀργάνει τήν Ἀνατολική Ἀφρική, μεταφερόμενος συνεχῶς ἀπό τόπου εἰς τόπον καὶ γράφει κατευχαριστημένος: «Τό ἔργον προχωρεῖ, ἡ Ὁρθοδοξία ἐξαπλοῦται».

Εὐρίσκει ὡστόσο τόν καιρό καὶ μεταφράζει στή «Σουαχίλι» τῆ **Θ**. Λειτουργία καὶ διαφόρους προσηχάς.

Ἄλλὰ χωρίς ἐπιτελεῖο, χωρίς βοηθοὺς, χωρίς ἐμψυχο ὑλικό τί νά πρωτοκάμῃ, πού νά πρωτοπάῃ;

Γι' αὐτό συνεχῶς γράφει, παρακαλεῖ, ἐκλιπαρεῖ, ζητεῖ βοήθεια ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἀνθρώπους· μὰ ἀνθρωποὶ μέ αὐταπάρνησι καὶ ζῆλο δέν εὐρέθησαν.

Γράφει μέ παράπονο στίς 14 Νοεμβρίου 1966 ἀπό τήν Τανζανία.

«Σύγγνωτε, νεαροὶ μου ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ. Μυριάκις σύγγνωτε, χρυσῶ μου παλληκάρια τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Δέν εἶναι εὐκόλο νά φανταστῆτε τίς ἀπεριγραπτές δυσκολίες, πού συναντοῦν αἱ ἀσθενεῖς καὶ γεροντικές μου διανοητικές καὶ σωματικές δυνάμεις, διὰ νά γίνῃ καὶ νά δημιουργηθῇ κάτι, ἐκεῖ ἀκριβῶς πού διὰ νά γίνῃ αὐτό τό «κάτι», θά ἔπρεπε νά ἔχουν ἐπιστρατευθῇ ἀρκετές δεκάδες, ἂν ὄχι καὶ ἑκατοντάδες προσώπων. Καί μόνον ἡ ἐδαφική ἔκτασις τοῦ ἔργου μας, πού ὑπερβαίνει τήν τοιαύτην ὅλων μαζί τῶν Βαλκανίων, θά πρέπει νά σᾶς κάνῃ κατάπληξιν».

«Ἀποφάσισε, ἔλα ἐπὶ ἓνα ἐξάμηνον ἢ καὶ τρίμηνον ἀκόμη, ἔγραφε σ' ἄλλον, νά μέ βοηθήσῃ στήν μεγάλη δυσχέρειαν καὶ ἀνάγκην πού βρίσκομαι... ἀρχές παρελθόντος Ἀπριλίου (1967) ἤλθεν ἐθελοντικῶς ὁ φίλος καὶ συμμοναστής π. Ἀντώνιος Σταθακάρος. Μέ βοήθησε πάρα πολύ στήν ἐξυπηρέτησι τῶν Ἑλλήνων καὶ στόν ὄγκο τῆς ἀλληλογραφίας, ἀλλά μόλις τρίμηνον ἔμεινε. Τώρα πνίγομαι κυριολεκτικῶς. Ἐκλιπαρῶ φίλους καὶ γνωστούς καὶ στέλλω τό S.O.S μου πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Δέν θά βρεθῇ κάποιος νά μέ λυπηθῇ;».

Δέν βρέθηκε κανεὶς! Τό γε νῦν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ Ἕλληνες νέοι ἄλλα ἰδεώδη ἔχουν τάξει στόν ἑαυτὸ τους. Τά Μοναστήρια μας βρίσκονται σέ μαρασμό. Πού εἶναι ἡ παλαιὰ εὐκλεία τῶν Ἱ. Μονῶν μας, πού ἦταν ἀκτινοβολίας κέντρα;

Ἐπῆγε ἓνας Ἕλληνας πρὸ μηνῶν στό Ταϊζέ τῆς Γαλλίας, κοντά στή Λυών, γιά νά ἐπισκεφθῇ τό φημισμένο Μοναστήρι τῆς. Πόσους μοναχοὺς ἔχει ἡ Μονή σας; ἐρώτησε. Ἐξήντα. Οἱ 30 μένουσιν ἐδῶ, οἱ ἄλλοι 30 βρίσκονται στήν Ἀφρική!

Θά κατηγορήσετε τήν Ἐκκλησία μας ἴσως. Μὰ ἡ Ἐκκλησία μας πού νά πάῃ καὶ πού νά στραφῇ νά στρατολογήσῃ τούς ιεραποστόλους; Μήπως θά τὴν στείλετε στά ἀσφυκτικά γεμάτα γήπεδα; Μήπως στοὺς κινηματογράφους καὶ στά θέατρα; Μήπως στίς πλάζ καὶ τίς λοιπές ἀκροθαλασσιές; Γιατί ἐκεῖ συνωθεῖται κατὰ μάζας ἡ νεολαία μας! Δέν θά βρῆ ἐκεῖ οὐδένα.

Πού θά τὴν στείλετε λοιπόν; Στά Πανεπιστήμια καὶ στίς Ἀνώτατες Σχολές; Μάτην καὶ ἐκεῖ θά ἀναζητήσῃ νέους μέ τέτοια ἰδεώδη. Ἀφοῦ καὶ αὐτὰ τὰ

**Ο π. Χρυσόστομος
άπλώνει τό χέρι
του σέ Ἀφρικανίδα
πρός χαιρετισμό.
Παράλληλα όμως
ἀπευθύνει καί προ-
σκλητήριο γιά τήν
προσέλευσι στήν
Ὁρθοδοξία.**

Κατηχητικά μας κι οί ἄλλες ἐκκλησιαστικές μας προσπάθειες δέν διαθέτουν ἀκόμη τέτοιο ἀνθρώπινο ὕλικό!

«Κανένας ἀκόμη, παρεπονείτο ὁ π. Χρυσόστομος τόν Νοέμβριον τοῦ 1968, ἀπό τούς φλογερούς νεωτέρους, πού καλλιεργήσαμε δέν ἀπεφάσισε νά ἔλθῃ πρός βοήθειαν ἢ ἀντικατάστασίν μου;»

Κανένας, π. Χρυσόστομε! Κάνε ὅ,τι μπορεῖς μόνος σου.

Καί τό ἔκανε χωρίς πικρία, ἀγανάκτησι, ἀποθάρρυνσι.

Καί ὁ Θεός εὐλογοῦσε. Ἡ δίψα τῶν ἀνευαγγελίστων Ἀφρικανῶν νά γνωρίσουν τόν Χριστό, τήν Ὁρθοδοξία ἐμεγάλωνε.

Τόν πολιορκοῦσαν πολλοί. Τόση ἦταν ἡ προθυμία τους, ἡ ἀφοσίωσίς τους, ἡ δίψα τους, ἡ προσοχή τους, ὅταν τούς μιλοῦσε γιά τόν Χριστό, ὥστε κατεπλήσσετο καί ἔγραφε: «Ἐμεῖς ἐδῶ ἔχομε τούς μαύρους ἀγγέλους, ἐσεῖς τούς ἄσπρους διὰβόλους!»

ΣΤΟ ΚΟΝΓΚΟ

Αλλ' ὁ μισάνθρωπος ἐφθόνησε. Καί ὁ ἀπλοϊκός καί ἄδολος ἱεραπόστολος ἠναγκάσθη νά πιῇ πικρά ποτήρια ἀνθ' ὧν ἔπραττε καί ἐποθοῦσε, ἀπό ἐκεῖ πού θά ἀνέμενε μόνον τήν ἐπιβράβεισι.

Ἀλλά τά ποτήρια αὐτά ἀκολουθοῦν πάντοτε τούς ἐργάτας τοῦ Εὐαγγελίου· καί ὁ π. Χρυσόστομος ἦταν γνήσιος ἐργάτης του.

Αὐτά ἐπεσφράγιζαν τό γνήσιο τῆς ἱεραποστολῆς του.

ἠναγκάσθη τέλος νά ἐγκαταλείψῃ τήν προσφιλή

του Ἀνατολική Ἀφρική-Οὐγκάντα, Κένυα καί Τανζανία - τούς φίλους καί ἀγαπητούς του, μέ τούς ὁποίους ἐπί μία δεκαετία ἔζησε, καί νά ἀπέλθῃ ὄχι στήν Ἑλλάδα βέβαια γιά νά ἀναπαυθῇ ἀπό τούς κόπους του, ἀλλά στά ἐνδότερα καί νοτιώτερα τῆς Ἠπείρου, στή Ροδεσία.

Ὅμως καί ἐκεῖ δέν μπόρεσε νά σταθῇ, παρά τήν καλωσύνη καί τήν ἀγάπη, πού τοῦ ἔδειξε ὁ Μητροπολίτης Ροδεσίας Κύριλλος.

Ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ τόν προώριζε ἄλλοῦ. Γιά τό ἀχανές Κονγκό. Τῆ νεοπαγῆ Δημοκρατία τοῦ Ζαῖρ.

«Ἐφυγα, ἔγραψε ἀργότερα, ἀπό τήν Ἀνατολική Ἀφρική διά λόγους ἐκκλησιαστικούς καί εὐρίσκομαι στό Κονγκό. Ἡ πτωχή μου ψυχή ἐπ' οὐδενί λόγῳ παραδέχεται ἐγκατάλειψιν τῆς Μαύρης Ἠπείρου».

Ἐκεῖ τόν ἀνέμενε πλουσία ἐσοδεία. Ἐκπληξίς! Ἐκεῖ ἦταν μεγαλύτερη ἡ δίψα, ἡ διάθεσις, παρά πάνσαν ἐλπίδα καί προσδοκία.

Δεκάδες καί ἑκατοντάδες καί χιλιάδες, ἔγραφε, τόν περιέσφιγγαν, ζητοῦντες ὡσάν διψασμένα ἐλάφια «τό ὕδωρ τό ζῶν», τόν Χριστό.

«Ἐχω ἐδῶ στό Κολβέζι, ὅπου βρίσκομαι ἀπό τίς ὀκτώ Αὐγούστου 1972, πλέον ἢ 100 ἰθαγενεῖς ὑπό κατήχησιν. Ἀλλά ἐδῶ μιλοῦν καί κάποιαν παραλλαγὴν τῆς «Σουαχίλι» καί συνεννοοῦμεθα κάπως καλά. Προχωρῶ ὁμως πρός δύο μεγάλες πόλεις, ὅπου μέ περιμένει πλῆθος καί ὅπου τά «Σουαχίλι» εἶναι ἀχρηστα. Καί ἀκόμη πῶς θά βαπτίσω τόσους χωρίς βοηθούς; Τρέξε νά μέ βοηθήσης».

«Ἡ Κανάνγκα, ὅπου βρίσκομαι τώρα - καί ὅπου ἐλπίζω στό ἔλεος τοῦ Κυρίου νά ἐγκατασταθῇ ὀριστικά τό κέντρον τῆς Ὁρθοδόξου ἱεραποστολῆς

του Ζαΐρ - είναι αρκετά μεγάλη πόλις, έγγραφε κατόπι, την 21 Νοεμβρίου 1972, στον πρόεδρο των «Φίλων της Ουγκάντα», στη Θεσσαλονίκη. "Όλη την ημέρα άλλοι φεύγουν και άλλοι έρχονται στο σπίτι πού μένω, ώστε πολλάκις δέν εύκαιρώ διά τό φαγητόν μου. Σκεφθήτε τώρα την άπεραντωσύνην του έργου και την άνεπάρκειαν των πτωχών μου γεροντικών δυνάμεων. Καί χρειάζομεθα Κατηχητάς, ιερείς, Σεμινάριον μέ Καθηγητάς, γνώστας της Γαλλικής, άνέγερσιν ιεραποστολικού κέντρου, μέ κεντρικόν Ίερόν Ναόν, Ίερό Ναό διά τούς συνοικισμούς, τά περίχωρα - και δέν ξεύρομε εις πόσα σημεΐα της χώρας - ιερά σκεύη, άμφια, ι. εικόνας Ναών, εικονίτσες και σταυρουλάκια διά δώρα και ... και ... ανθρώπους, αγαπητοί μου φίλοι».

«Μά, τέλος πάντων ... δέν άποφασίζει ένας να κάνη ταξίδι αναψυχής στην Μαύρην Ήπειρον; Νά ζεσταθῆ τό κορμί του στον Ίσημερινόν; Νά δῆ και τά έξω της Ελλάδος μεγαλεΐα του Θεοῦ;»

«Έχω μεγάλην ανάγκην βοήθειας κληρικών και δέν βλέπω άκτίνα πουθενά. Τά έχω χάσει κυριολεκτικά. Έν τούτοις, πρέπει να έπιμείνω μέχρι θανάτου».

Σέ άλλα γράμματά του ο π. Χρυσόστομος δέν έπαιε να θέτη φλέγον τό ζήτημα και της Ίεραποστολής των ξενητευμένων Έλλήνων όμογενών, πού μένουν διασκορπισμένοι στην άχανῆ χώρα, χωρίς ποιμένας και διδασκάλους. Τί θα γίνουν οι

άνθρωποι αυτοί; «Έδῶ, έγγραφε, υπάρχουν άκμάζουσαι Έλληνικαί παροικίαί άνευ ιερέων, «ώς πρόβατα μή έχοντα ποιμένα».

«Νά έλθη κάποιος εκ μέρους της Άδελφότητος του «Σωτήρος» να μείνη μαζί μου μερικούς μήνες, να εξετάσουμε περί του δυνατού δημιουργίας Έσωτερικής Ίεραποστολής χάριν των Έλλήνων της Άφρικής».

«Η όλιγόμηνος εγκατάστασίς μου στην Κασένγκα άνάμεσα σε λίγες έλληνικές οικογένειες μέ έπεισε πέρα για πέρα περί της ανάγκης έσωτερικής ιεραποστολής διά τούς Έλληνας, παράλληλα μέ την έξωτερικήν τοιαύτην. Οι Έλληνες του Κονγκό ύπολογίζονται πλέον των 15 χιλιάδων, εις δέ την Νότιον Άφρικήν και την Ροδεσίαν είναι πλήθος ... Λοιπόν κάνω πρότασιν η εκκλησίαν στην Άδελφότητα του «Σωτήρος»... Δέν θα ήτο δυνατόν να δημιουργηθῆ έδῶ, στο Ζαΐρ, ένα κέντρον ιεραποστόλων διά την διάδοσιν κατ' άρχήν του γραπτού λόγου μεταξύ των Έλλήνων;...».

Μιά εικόνα της διψασμένης Άφρικανικής γῆς δίδει και μιá έπιστολή, πού είχε στείλει στους «Φίλους της Ουγκάντα», στη Θεσσαλονίκη, στις 24-10-70 ένας Κονγκολέζος διάκονος, ιεροσπουδαστής στην Ίερατική Σχολή Χανίων Κρήτης. Είναι μιá κραυγή του Κονγκό, πού διψά για τον Χριστό και την Όρθοδοξία.

**Ό π.Χρυσόστομος
άνάμεσα σε ίθαγενείς
κληρικούς και λαϊκούς
συνεργάτες του.**

**Ο Παππούς, όπως αποκαλούσαν
τόν π.Χρυσόστομο, ανήσυχος και
δραστήριος πάντα κοπιάζε και
μοχθούσε γιά τήν σωτηρία τών
Αφρικανών αδελφών μας.**

Ίδου τί έγγραφε:

«... Είμαι από τό Κονγκό Όρθόδοξος Ίεροδιάκονος. Κατ' άρχήν ήμουνα Καθολικός τή πίστει, άλλ' όταν μεγάλωσα και ένοιωσα καλώς τά πράγματα, διέκρινα ότι μόνον ή Όρθοδοξία είναι ή υπό του Χριστού πραγματικώς ίδρυθεΐσα Έκκλησία και ουχί αι έξ αυτής άποσχισθεΐσαι. Έτσι εισήλθα και εγώ εις τήν αληθινήν πίστιν και τόν Ίανουάριον του 1968 έχειροτονήθην Διάκονος υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικης Κυπριανου εις τόν έν Κισάση του Κονγκό (πρωτεύουσαν του Ζαΐρ) Μητροπολιτικόν Ναόν του Άγιου Νικολάου. Κατά δε τόν Ιούνιον του 1969 και κατόπιν προσκλήσεώς μου υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίου ήλθα εις τήν Ελλάδα, όπου από τό έρχόμενον άμα τή άφίξει μου σχολικόν έτος φοιτώ εις τήν Έκκλησιαστικήν Σχολήν Κρήτης...» Είναι αλήθεια ότι οι όρθόδοξοι του Κονγκό μετρούνται στα δάκτυλα, καθ' ότι εγώ είμαι ό πρώτος Νέγρος ιερωμένος, αλλά σās λέγω ότι ή Όρθόδοξος Ίεραποστολή πρέπει να προεκταθί εις τήν πατρίδα μου. Πάρα πολλοί μου έχουν εκφράσει τήν επιθυμία να γίνουν Όρθόδοξοι. Η επιθυμία των Κονγκολέζων δια τήν Όρθοδοξία είναι μεγάλη, οι προσπάθειες οι δικές μου για τόν όρθόδοξο εκχριστιανισμό είναι μεγαλύτερες ... Η μόνη μου επιθυμία είναι να κάμω τό Κονγκό Όρθόδοξο, γι' αυτό ήλθα σ' αυτήν τήν χώραν. Ήλθα να πάρω τά φώτα, τήν δύναμιν, τήν πίστιν τήν πραγματικήν να διδαχθώ και τήν βοήθειαν απ' έδω να λάβω και να ξεκινήσω γερά ώπλισμένος από τήν χώρα τής

Όρθοδοξίας, για να άσπρίσω τήν ψυχήν των μαύρων αδελφών μου ...»

Όστόσο ό π. Χρυσόστομος δεν έπαρκοΐσε. Γράφοντας από τήν Κανάγκα στις 7-11-72 έλεγε στον αγαπητόν του φίλον, αδελφόν και τέκνον, ως τόν ώνόμαζε:

«Εγώ βέβαια με τό έλεος και τή δύναμι του Σωτήρος μας Χριστού θα άγωνισθώ, διαθέτοντας και τίς τελευταίες μου δυνάμεις στήν έπαλξι αυτήν και ίσως πεθάνω μαχόμενος στήν πρώτη γραμμή. Μά σ' όλους τούς φοιτητάς και ιεροσπουδαστάς μας και σ' όλους τούς νεωτέρους άγάμους κληρικούς μας τόν παρακάτω στίχον του γαλαίου Τυρταίου στους πολεμιστάς τής άρχαίας Σπάρτης. Τόν διάβασα σε νεοελληνική μετάφρασι, όταν ήμουν μαθητής του Δημοτικού και τόν θυμάμαι:

*«Έντροπή σας! Έντροπή σας!
Από πίσω νάναι ό νειός
και ό αδύνατος ό γέρος
να πεθάνη μπροστινός».*

«Όχι πώς άξιζω ή πώς προσφέρω τίποτε, ένας μηδαιμνός και ανάξιος εργάτης του Κυρίου πού είμαι. Άλλά γιατί έπρεπε πολλοί από τούς φλογερούς νέους, πού άφοσιώνονται στον Χριστόν, ή τουλάχιστον κάποιοι να βρίσκονται έδω. Φοβούνται βέβαια τίς δυσκολίες, άλλ' υπάρχουν τρόποι να ύπερνικώνται όλες. Ό άγώνας σου δεν είναι για μία θεσοΐλα με ένα πτωχό μισθάριον, αλλά για κάτι ύψηλόν και αιώνιον».

Ένας αρκετά πολυάριθμος όμιλος συμπολιτών επισημόνων και διανοουμένων, πού άντελήφθη τά συντελούμενα στη Μαύρη Ήπειρο, τή διάθεσι και τήν έμπιστοσύνη πού εκδηλώνεται απ' εκεί προς τήν Όρθοδοξία, συνάμα και τίς άπεγνωσμένες εκκλησίες του φλογερού ιεραποστόλου, συνεκινήθη, ήλεκτρίσθη! Καιρός να δώση και ή Πάτρα τό «παρών».

Πού είμαστε τόσοσν καιρό;

Και ύστερα λέμε: γιατί δεν έπεκράτησε ακόμη ό Χριστιανισμός σ' όλη τή γη;

Και έσεχεδιάσθη ή ίδρυσις ενός Συλλόγου Όρθοδόξου Ίεραποστολής με τήν πρόθεσι και τόν άμεσο σκοπό να καλλιεργηθί και έδω ή ιδέα τής Ίεραποστολής και να βοηθηθί ό Ίεραπόστολος στο Κονγκό.

Έγραψαν εύθύς στο Κολουέζι του Κονγκό, όπου εύρίσκετο τότε ό π. Χρυσόστομος, ότι να, τώρα δά και 'μείς άφυπνιζόμαστε και είμαστε στις προσταγές σου, στη μεγάλη και ιερά προσπάθειά σου για

***Η αδελφή Όλγα Παπασαράντου
ασκήτρια-ιεραπόστολος, όπως
την είχε αποκαλέσει ο π.Χρυ-
σόστομος, στάθηκε πολύτιμος
συνεργάτης του ίδιου και κατόπιν
του π.Χαρίτωνος. Η συμβολή της
στην επιτυχία του ιεραποστολι-
κού έργου υπήρξε πολύτιμος.***

τούς διψασμένους αδελφούς μας στο Κονγκό.

Ανέμεναν να λάβουν απάντησή του.

Αλλά απάντησιν δέν έλαβαν. Ουδέ πρόκειται να λάβουν άλλην ει μή αυτήν την απευκταία, ότι ο άκαματος Ιεραπόστολος των Μαύρων, ο λευκός πρεσβύτες, ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος απέθανε.

«Ο Παππούς», έτσι τον αποκαλούσαν οι Άφρικανοί, υπέκυψε. Πηγαίνοντας από την Κανάνγκα στο Μπουζιμάι έπαθε, λόγω και της αποστάσεως και του άνωμαλου δρόμου, μιά άκατάσχετη ρινορραγία στις 13 Δεκεμβρίου 1972.

Δέν μπόρεσε να συνεχίση επέστρεψε στην Κανάνγκα. Η ρινορραγία έσταμάτησε, αλλά ύστερα από λίγες ημέρες επανήλθε δυνατώτερα. Τά Χριστούγεννα έλειτούργησε. Τή μεθεπομένη μετεφέρθη στο Νοσοκομείο της Κανάνγκα αιμόφυρτος. Προέβλεψε τό θάνατό του. Σέ τρεις ημέρες - έλεγε στην Άδελφή Όλγα Παπασαράντου, συνταξιούχο του Άντικαρκινικού, πού επί τριετία υπηρέτησε ως έθελόντρια τούς σκοπούς της Ιεραποστολής - σέ τρεις ημέρες θά δής μεγάλα πράγματα.

Τί πράγματα; ρωτούσε.

Και εκείνος απαντούσε:

-Θά δής.

Τό επανέλαβε δύο - τρεις φορές.

Σέ τρεις ημέρες, την 29ην Δεκεμβρίου τό βράδυ, μέ πλήρεις τάς αισθήσεις του, μέ διαύγεια πνεύματος, χωρίς να δείξη σημεία άνησυχίας, σέ ένα - δυό λεπτά παρέδωσε τό πνεύμα.

Ο θάνατός του κατέθλιψε τούς άπανταχού της

Μαύρης Ήπειρου Χριστιανούς.

Μά και εδώ στην Έλλάδα συνεκίνησε τούς πάντας. Έγράφησαν άρθρα, έξεφωνήθησαν λόγοι και την Κυριακή της Όρθοδοξίας διετάχθη υπό της Ή. Συνόδου και έγινε πανελλήνιο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του.

Σέ μάς, ιδιαίτερα στην Πάτρα, άφηκε ένα παράπονο και έναν έλεγχο, ότι άργά άποφασίσαμε. Και μάς ήρθαν αύθόρμητα οι στίχοι του ιερού Αύγουστίνου στο στόμα:

«Όψιμα σ' αγάπησα, ώ κάλλος άρχαιότατο συνάμα και νεώτατο. Όψιμα σ' αγάπησα».

Άλλά κάλλιο άργά παρά ποτέ.

Και ίδου στην ιερή προσπάθεια και μνήμη του ή Πάτρα παρουσιάζει ένώπιον της άποψινης όμηγύρεως τόν «Σύλλογον Όρθοδόξου Ιεραποστολής Πατρών «ό Πρωτόκλητος» (*) σάν ένα χρέος προς εκείνον, πού άνοιξε τόν δρόμο της Ιεραποστολής και τόν έπότισε μέ τόν μόχθο του και τό αίμα του. Μά και σ' εκείνον, τόν πρώτο και μεγάλο Ιεραπόστολό της, πού έφερε πρό 20 αιώνων τά βήματά του ως εδώ και εκήρυξε τόν Χριστό και έχυσε στην Άρχαϊκή γη τό αίμα του, Άνδρέα τόν Πρωτόκλητο.

(*) Στις 15 Απριλίου 1973 έγινε η ανά χειρας διάλεξις.

***Τό κτήριο του Συλλόγου
Όρθοδόξου Ιεραποστολής «Ο
ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ». Ο π.Χαρίτων
διακρίνεται στην θύρα κατά την
μοναδική του επίσκεψη στην
Πάτρα τό Όκτώβριο του 1987
έπειτα από 15 χρόνια άδιαλείπτου
παραμονής του στην Αφρική.***

Ίεραποστολικοί καρποί στήν Κένυα

Ό γιός του Πρωθυπουργού της Κένυας βαπτίζεται Όρθόδοξος και τελει Όρθόδοξο Όκκλησιαστικό γάμο

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος δέχθηκε, πρό αρκετών εβδομάδων, τόν πρωτότοκο γιό του Πρωθυπουργού της Κένυας Ραίλα Ότίγκα, Φιντέλ Κάστρο, τόν όποιο συνόδευε ή μέλλουσα σύζυγός του καταγομένη από την Έρυθραία. Τό ζευγάρι εξέφρασε ή μεγάλη έπιθυμία του νά ένταχθει ό Φιντέλ σούς κόλπους της Μίας, Άγίας, Καθολικής και Άποστολικής Έκκλησίας. Άφου έγιναν οι σχετικές και άπαραίτητες διευθετήσεις, κατήχησι κ.τ.λ., ό Σεβασμιώτατος τέλεσε τό μυστήριο του βαπτίσματος στίς 16 Όιουνίου στό μεγάλο βαπτιστήριο της Όρθοδόξου Πατριαρχικής Σχολής «Άρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Γ΄», βαπτίσας τόν Φιντέλ, μαζί μέ 22 άλλα άτομα, δίνοντάς του τό όνομα Μακάριος.

Στις 28 Όιουλίου ό Σεβασμιώτατος τέλεσε τό μυστήριο του γάμου στόν Όρθόδοξο Πατριαρχικό Καθεδρικό Ναό τών Άγιών Άναργύρων στή Ναϊρόμπη. Στήν τελετή παρέστησαν οι γονείς και τών δύο νεονύμφων πρός τούς όποιους ό Σεβασμιώτατος, στό τέλος, άπηύθυνε πατρικές νουθεσίες γιά ή νέα τους ζωή.

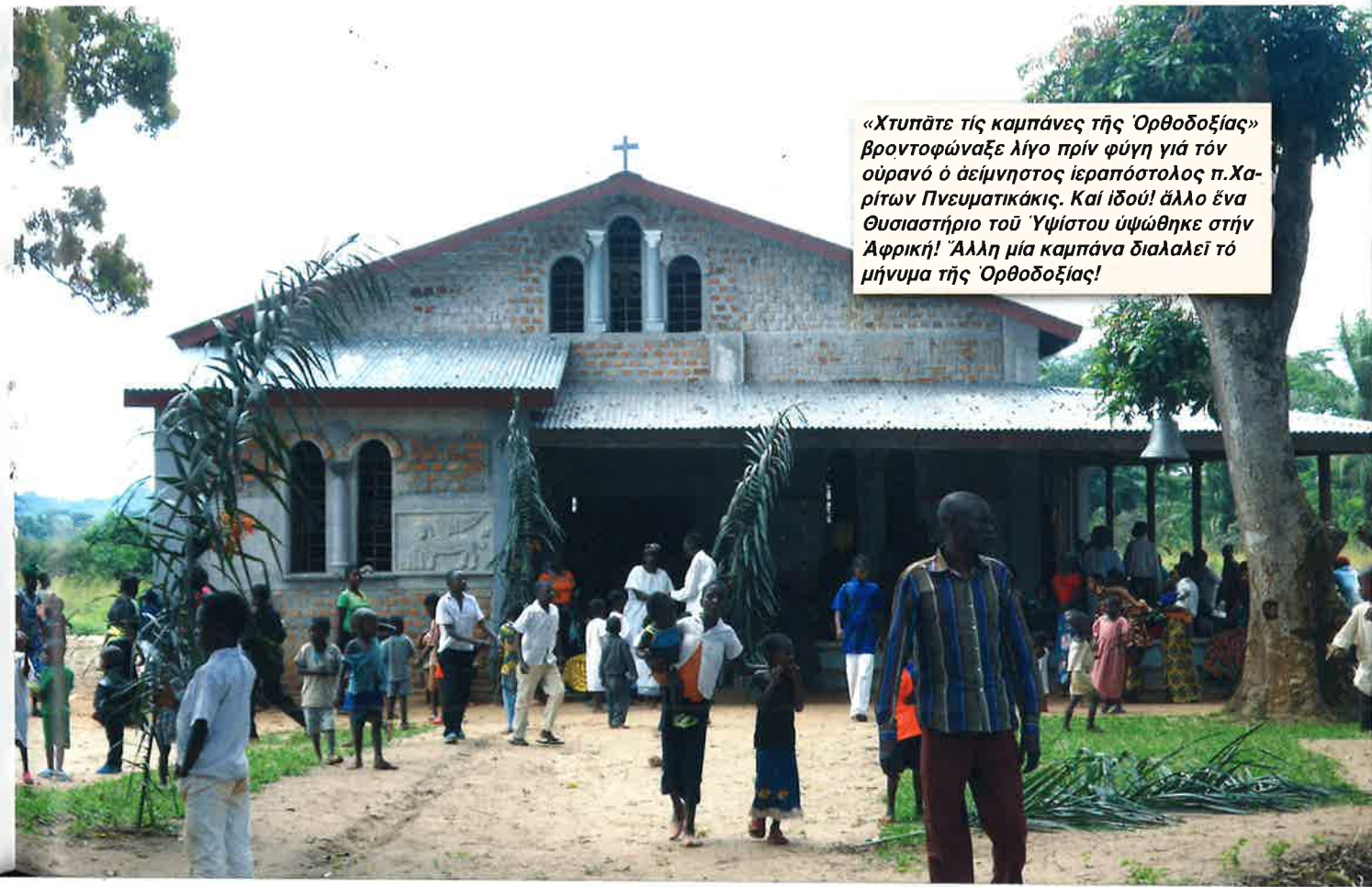
Ό Σεβ.Μητροπολίτης Κένυας κ.Μακάριος τελει ήν Βάπτισι και τούς γάμους του γιου του Πρωθυπουργού της Κένυας.

**Θυρανοίξια
του Ἱεροῦ Ναοῦ
Μεταμορφώσεως
Σωτήρος-Ἀγίου
Χαραλάμπους
στό χωριό
Mukanya Kalamba
του Κογκό.**

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος πού τόσους κόπους κατέβαλε γιά τήν ἀνοικοδόμησι τοῦ Ἱ.Ναοῦ μέ βαθειά συγκίνησι τελεῖ τόν Ἁγιασμό τῶν Θυρανοίξιων.

«Χτυπάτε τίς καμπάνες τῆς Ὁρθοδοξίας» βροντοφώναξε λίγο πρὶν φύγη γιά τόν οὐρανό ὁ ἀείμνηστος ἱεραπόστολος π.Χαρίτων Πνευματικός. Καί ἰδοῦ! ἄλλο ἓνα Θυσιαστήριο τοῦ Ὑψίστου ὑψώθηκε στήν Ἀφρική! Ἄλλη μία καμπάνα διαλαλεῖ τό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας!

Ἡ ἐσωτερικὴ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν πού ἐζησε τίς μεγάλες στιγμές τῶν Θυρανοξίων.

Τό ὄνειρο ἐγίνε πραγματικότης

Κυριακή 22 Ἀπριλίου, Κυριακή τοῦ Θωμᾶ. Σήμερα θά σημάνη ἡ ἀναστάσιμη καμπάνα περίπου 45 χιλιόμετρα μακριά ἀπό τό κέντρο τῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Kananga.

Ἐκίνησαν πολύ πρῶτῶ ὁ Μητροπολίτης Πενταπόλεως μέ δύο ἱερεῖς καί κάποιους ἄλλους συνεργάτες γιά τό χωριό Mukanya-Kalamba.

Χρόνια τώρα ἐρχόνταν στό κέντρο οἱ κατηχούμενοι τῆς περιοχῆς, Χριστούγεννα καί Πάσχα, ὅσοι μπορούσαν μέ τά πόδια 10 ὥρες δρόμο.

Βαπτίζονταν ὅσοι ἦταν ἔτοιμοι κι ἔτσι δημιουργήθηκε μία ζωντανή ὀρθόδοξη κοινότητα.

Τήν ἀδολή πίστι τους βράβευσε ὁ Κύριος καί εὐδόκησε νά κτιστῆ Ναός στό χωριό τους μέ δωρεά εὐσεβοῦς πολυτέκνου ἱερατικῆς οικογενείας ἀπό τήν Ἑλλάδα καί εὐλαβοῦς κληρικοῦ ἀπό τή Μακεδονία.

Τήν παραμονή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος 2011 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πενταπόλεως ἔθεσε τά θεμέλια τοῦ Ναοῦ πού ἀφιερώθηκε στή Μεταμόρφωσι τοῦ Σωτήρος καί στόν Ἅγιο

Χαράλαμπο.

Μέ τίς ἀκούραστες προσπάθειές του ὁλοκληρώθηκε ἡ ἀνοικοδόμησι καί περίμεναν οἱ πιστοί νά λειτουργήσῃ, νά συναχθοῦν κι ἀπό τά γύρω χωριά, νά μποῦν στό σπίτι τοῦ πατέρα τους, νά γίνῃ πανηγύρι.

Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τοῦ ταξιδιοῦ τήν Κυριακή τοῦ Θωμᾶ.

45 χιλιόμετρα... Θά ἔλεγε κανεῖς σέ λιγότερο ἀπό μισή ὥρα φθάνουμε... Ἐδῶ, ξέρετε, ὑπολογίζονται διαφορετικά οἱ ἀποστάσεις. Στόν κεντρικό δρόμο κάπως εὐκόλα πηγαίναμε. Ὅταν πήραμε τό δρόμο γιά τό χωριό - ἄς τόν ποῦμε δρόμο - μήκαμε σ' ἓνα μονοπάτι ἀνάμεσα σέ πανύψηλα δένδρα, στήν βρεγμένη ἄμμο, πού κολλοῦσε τό αὐτοκίνητο καί κάθε τόσο ἐπρεπε νά κατεβαινῆ κάποιος νά παραμερίζῃ λίγο τό συσσωρευμένο χῶμα ἢ νά σηκώνῃ τά μεγάλα κλαδιά πού ἐφραζαν τό δρομάκι. Πιοῦ κεί ἐπρεπε νά κατεβούμε γιά νά βαδίσουμε μέσα στή λάσπη, ὥσπου νά ξεκολλήσῃ τό αὐτοκίνητο.

Ἐχει ὅμως καί αὐτή ἡ πορεία τήν γραφικότητά της. Τό ποταμάκι πού κυλάει παραδίπλα φιλοξενεῖ δύο-τρεις πιτσιρίκους πού παίρνουν τό μπάνιο

Τά πλήθη τῶν πιστῶν πανηγυρίζουν ἔξω τοῦ Ἱ. Ναοῦ κατά τήν εὐσημο ἡμέρα τῶν Θυρανοιξίων. Δοξάζουν τόν Θεό πού ἀπέκτησαν μόνιμο τόπο γιά τήν λατρεία Του καί εὐγνωμονοῦν τοὺς γενναιόδωρους κτήτορες πού ἔκαναν τόν πόθο τους πραγματικότητα.

τους ξένοιαστοί καί μᾶς χαιρετοῦν μεσ' ἀπ' τά νερά. Σέ λίγο περνᾶμε κι ἄλλο ποταμάκι. Ἐδῶ ξαποσταίνουν οἱ γυναῖκες, πού μεταφέρουν φορτία ὀλόκληρα στό κεφάλι τους μέ μπανάνες, μανιόκ καί ἄλλα εἶδη. Κάθονται στή σκιά τῶν δένδρων νά δροσιστοῦν καί νά συνεχίσουν μέχρι τήν πόλι νά τά πουλήσουν. Τίς περιμένει πίσω ἡ φαμελιά, 7-8 παιδιά καί περισσότερα.

Συνεχίζουμε ἀφήνοντας πίσω μας τό ἡσυχο ποτάμι. Μᾶς ταρακουνάει κυριολεκτικά τό αὐτοκίνητο. Τώρα λές θά τοῦ φύγει κάποια ρόδα, ἔτσι πού γυρίζει πλάι καί χώνεται μέσα στή βρεγμένη ἄμμο. Ἀκόμα λίγο καί φθάνουμε, μᾶς ἐνθαρρύνει ὁ ἔμπειρος ὁδηγός πάντα γελαστός καί χαρούμενος.

Φαίνονται τά πρώτα σπιτάκια-χορτοκαλύβες κι ἓνα πλήθος παιδιῶν, πότε κιόλας μαζεύτηκαν, χαιρετοῦν **moyo! moyo!** (καλημέρα) τρέχοντας πίσω ἀπό τό αὐτοκίνητο μέ τά ξυπόλητα ποδαράκια τους.

Ἦστερα ἀπό δύο ὥρες φθάσαμε στό χῶρο τοῦ Ναοῦ.

Ἡ καμπάνα κρεμασμένη στό δένδρο ἤχει ἀσταμάτητα. Τό πολύχρωμο πλήθος τῶν πιστῶν ὑποδέχεται

τόν Μητροπολίτη Πενταπόλεως. Ἐρχεται ὄχι γιά νά κτίση πηγαίνοντας ἰδρωμένος ἐδῶ κι ἐκεῖ κάτω ἀπό τόν ἀφρικάνικο ἥλιο καί δίνοντας ὁδηγίες στούς ἐργάτες. Αὐτά ἔγιναν μέχρι τώρα.

Σήμερα ἔρχεται νά κἀνῃ τά Θυρανοιξία. Κι εἶναι τόσο συγκινημένος. Εὐλογεῖ μικροῦς καί μεγάλους καί ἡ χαρά ζωγραφίζεται στό πρόσωπό του.

Ὅμως ἀργήσαμε. Σ' ἓνα νεῦμα του ὅλοι στέκονται σιωπηλοί μπροστά στήν κλειστή θύρα τοῦ Ναοῦ. Τόποθετεῖται ἓνα πρόχειρο τραπεζάκι καθαρό γιά τόν Ἁγιασμό. Ἡ μικρή χορωδία παίρνει θέσι. Οἱ ἱερεῖς μας δίπλα στόν Μητροπολίτη. Ἀκολουθεῖ ὁ Ἁγιασμός. Ὅλοι ψάλλουν «Χριστός Ἀνέστη...»
«**Christo Wakumbika**».

Οἱ μεγάλοι πού καταλαβαίνουν σταυροκοποῦνται, κοιτάζονται μεταξύ τους καί δακρῦζουν. Τά παιδιά μέ μάτια ὀρθάνοιχτα παρακολουθοῦν καί ὅλο στριμώχνονται νά βρεθοῦν μπροστά γιά νά βλέπουν. Ὁ Ἁγιασμός τελειώνει. Ὁ Μητροπολίτης συγκρατώντας τά δάκρυά του εὐλογεῖ σταυροειδῶς τήν Κεντρική θύρα τοῦ Ναοῦ:

«Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!», ἀπαντοῦν ὅλοι.

Θυρανοίξια!

Μπαίνει πρώτος μέσα ακολουθούμενος από τους ιερείς και τους νεαρούς ψάλτες. Κατευθύνεται προς τό ιερό, ραντίζει και ψάλλει με σπασμένη φωνή.

Ναί. Είς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀνοίγουν ναοί και καρδιές στά βάθη τῆς Ἀφρικῆς! Δέν εἶναι ἀπλό. Πιό πέρα μία σέκτα θορυβεῖ ἀκατάστατα μέσα στήν ἄγνοιά της.

Ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει τούς δικούς της ρυθμούς πού συντονίζονται μέ τό λόγο τοῦ Κυρίου μας: «Πνεῦμα ὁ Θεός και τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι και ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν».

Γέμισε ὁ ναός ἀπό πιστούς. Πολλοί ἀπ' αὐτούς θά δοῦν γιά πρώτη φορά πῶς τελεῖται Θεία Λειτουργία.

Θεέ μου, θαυμαστά τά ἔργα Σου! Προσφέρεται ἡ θυσία σου ἡ ἀναίμακτη κι ἐδῶ, σ' αὐτή τήν ἄγνωστη γωνιά τῆς Ἀφρικανικῆς γῆς, και τρέφονται οἱ ψυχές μέ τό Σῶμα Σου και τό Αἷμα Σου.

Μετά τῆ Θεία Λειτουργία θαυμάσαμε τό πνεῦμα τῆς φιλοξενίας τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πού ζοῦν μέσα στή στέρησι και τῆ φτώχεια. Πρόσχαροι και ἀπλοῖ ἐκδήλωναν μέ κάθε τρόπο τῆ χαρά τους προσφέροντας ἀπ' τούς καρπούς τῆς εὐφορῆς γῆς τους και τίς δημιουργίες τῶν γυναικῶν πού ξέρουν

νά ἐτοιμάζουν νόστιμα ἀφρικανικά φαγητά μέ τά λιγοστά μέσα πού διαθέτουν.

Ἡ καμπάνα ἤχει πάλι χαρούμενα και ὄλοι, κυρίως οἱ γυναῖκες και τά παιδιά, τραγουδῶντας γυρίζουν γύρω-γύρω στό ναό. Μία φράσι συγκρατῶ ἀπό τό μελωδικό τραγούδι τους: «Nzambi manuyi, tuasakidila...» (Θεέ μου, Σ' εὐχαριστῶ!)

Θεέ μου, Σ' εὐχαριστῶ γι' αὐτό πού ζήσαμε σήμερα. Εἶναι ὦρα νά ἐπιστρέψουμε. Ἀφήνουμε πίσω τό Ναό και τίς μεταμορφωμένες ἀπό τήν Χάρι Σου ψυχές πού λάμπουν ἀπό χαρά. Ἡ ἐπιστροφή μας φάνηκε πιό ξεκούραστη.. Ἦταν ἡ εὐλογία τῆς Θείας Λειτουργίας, ἦταν τά χαρούμενα πρόσωπα τῶν πιστῶν, ἦταν ἡ χαρά γιά τά Θυρανοίξια ἐνός ἀκόμη Ναοῦ στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς. Ἡ γλυκόλαλη καμπάνα του ἤχοῦσε μέχρι πού ξεμακρύνουμε μέσα στό πνιγμένο ἀπό θάμνους και χόρτα δρομάκι.

Εἶχαμε γιορτάσει μία δεύτερη Ἀνάστασι. Σίγουρα ἡ ψυχὴ τοῦ παπά-Σωτήρη Δεληγιάννη ἀγάλλεται στόν οὐρανό βλέποντας ὅτι ἡ εὐλαβική προσφορά τῆς οἰκογένειάς του ἔκανε νά ἤχη ἡ καμπάνα τῆς Ὁρθοδοξίας σ' ἓνα ἀκόμη χωριό τῆς Ἀφρικῆς. Τήν ἴδια ἀγαλλίασι θά αισθάνεται και ὁ εὐλαβῆς κληρικός ἀπό τῆ Μακεδονία γιά τήν σπουδαία συμβολή του στήν ἀνοικοδόμησι τοῦ Ναοῦ.

(Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή Kananga)

ΟΜΟΡΦΕΣ, ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΝΑΝΓΚΑ

π. Χριστοφόρου Μυτιλήνη

MUKANYA KALAMBA

Ὁ Ἰ. Ν. τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος στή Mukanya Kalamba εἶναι σχεδόν ἐτοιμος. Τώρα οἱ πιστοὶ περιμένουν πότε θά γίνουν τά Θυρανοίξια και θά ἔρθη στό χωριό τους ιερέας. Ἐχουν μεγάλη χαρά πού τώρα θά ἔχουν τόν δικό τους Ναό. Αισθάνονται ικανοποιημένοι. Εὐγνωμονοῦν τόν ὑπεύθυνο τῆς Ἱεραποστολῆς πού πρωτοστάτησε γιά τήν ἀνέγερσι τοῦ Ναοῦ. Παρά τήν ἡλικία του πήγαινε, ἄκουσα, κάθε μέρα (33 φορές συνολικά) νά παρακολουθεῖ τά ἔργα... (Τό χωριό βρίσκεται περίπου 45 χιλιόμετρα μακριά ἀπό τήν Κανάνγκα). Νά εὐλογῆ ὁ Θεός τούς δωρητές και αὐτούς πού κοπίασαν γιά τήν ἀνέγερσι του. Μπήκαμε μέ-

σα στόν Ἰ. Ναό και ὄλοι ἔτρεξαν (εἶναι περίπου 400 οἱ Ὁρθόδοξοι) νά πάρουν τήν εὐλογία. Πρώτα ἔτρεξε τό παιδομάκι. Ὑστερα οἱ μεγάλοι. Ψάλαμε, εἶπαμε λίγα λόγια. Ἐνθουσιάστηκαν. Ἦρθε και ὁ ἀρχηγός τῆς φυλῆς, βαπτισμένος Ὁρθόδοξος. Στό τέλος εἶπε: «Θά μοῦ κάνετε τήν τιμὴ νά ἔρθετε στήν καλύβα μου νά τελέσετε Ἀγιασμό. Ἀγόρασα μία μηχανή πού ἀλέθει καλαμπόκι και, πρὶν τῆ βάλω σέ λειτουργία, θέλω νά εὐλογηθῆ». Μας συγκίνησε ἡ ἐπιθυμία του. Δέν τόν πειράζουν τά σχόλια τῶν συναδέλφων του εἰδωλολατρῶν ἀρχηγῶν. Ἐνῶ αὐτοὶ κάνουν μαγικές τελετές σέ τέτοιες περιπτώσεις γιά νά ἀπομακρύνουν τό κακό, ἐκεῖνος ζήτησε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ! Πήγαμε. Μέ πόση εὐλάβεια συμμετεῖχε ὁ ἴδιος και ἡ οἰκογένειά του

*Ἡ τέλεσις Ἀγιασμοῦ
στήν καλύβα τοῦ ἀρχη-
γοῦ τῆς φυλῆς γιά νά
εὐλογηθῆ ἡ μηχανή
πού ἀλέθει καλαμπόκι.*

στόν Ἀγιασμό! Στό τέλος μέ σεβασμό λέει:

-Θέλω νά σᾶς ρωτήσω: τῆ Μ. Ἑβδομάδα θά ἔρθη ἱερεὺς ἢ πρέπει νά ἔρθουμε στήν Ἱεραποστολή στήν Κανάνγκα, ὅπως κάθε χρόνο; Πρέπει νά γίνουν καί οἱ βαπτίσεις. Ἔχουμε 38 κατηχομένους.

Τοῦ εἶπαμε ὅτι θά τό ἀναφέρουμε στόν ὑπεύθυνο τῆς Ἱεραποστολῆς καί αὐτός θά δῆ ἂν ὑπάρχει δυνατότητα νά στείλῃ ἱερέα.

- Ὅ,τι κρίνετε. Ἐμεῖς λαχταροῦμε νά ἐορτάσουμε τήν Ἀνάστασι, μᾶς εἶπε μέ σεμνότητα!

Ἀλήθεια, «οὐδέ ἐν Ἑλλάδιποσαύτην πίστιν εὔρον» (Ματθ. ἡ'10).

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗ ΚΑΝΑΝΓΚΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΛΙΔΙ.

Ὁ περικαλλής Ἰ. Ν. τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, πού χτίστηκε μέ κόπους καί δαπάνες τοῦ Συλλόγου Ἱεραποστολῆς «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», προκαλεῖ καί προσκαλεῖ νά τόν ἐπισκεφθοῦν ὅσοι ἐπισκέπτονται τήν Κανάνγκα τοῦ Κονγκό.

Δύο περιστατικά φανερώνουν τοῦ λόγου τό

ἀληθές.

1. Παραμονές ἐκλογῶν τό Νοέμβριο τοῦ '11 καί τό ἀεροπλάνο τῆς CAA ἀρχίζει νά προσγειώνεται στήν Κανάνγκα. Μεταξύ τῶν ἐπιβατῶν καί τρεῖς τοῦ Ο.Η.Ε. πού ἔρχονται γιά νά βοηθήσουν στήν ὁμαλή διευθέτησι τῶν ἐκλογῶν. Ὁ ἓνας Ἰνδός, ὁ ἄλλος Ἀφρικανός (ἀπό Β. Ἀφρική) καί ὁ τρίτος Σέρβος Ὁρθόδοξος. Βλέπει ξαφνιασμένος ὁ Σέρβος ἀπό τό παράθυρο τοῦ ἀεροπλάνου τόν Ἰ. Ναό καί χαρούμενος λέει στούς συντρόφους του: «Ὁ Ναός αὐτός εἶναι δικός μου»!!

Μετά ἀπό λίγη ὥρα, καθώς πλησιάζουν τήν πόλι τῆς Κανάνγκα, ἀπό τόν δρόμο βλέπει τόν τροῦλλο τοῦ Ἰ. Ναοῦ. «Σᾶς παρακαλῶ, θέλω νά πάμε γιά λίγο στόν Ναό». Πράγματι φθάνουν καί οἱ τρεῖς. Ζητᾶ νά τοῦ ἄνοιξουν νά προσκυνήσῃ. Μπαίνει στόν Ναό, κάνει μετάνοιες καί προσκυνᾷ συγκινημένος. Μετά τοῦς προτείνουν οἱ ἀδελφές νά καθίσουν γιά ἓνα κέρασμα. Ἐκεῖ ὁ Ὁρθόδοξος Σέρβος ἄνοιξε τήν καρδιά του καί εἶπε πῶς ἐνιωσε, ὅταν εἶδε στό Κονγκό τόν Ὁρθόδοξο Ναό.

– Χαίρομαι γιά τήν Ἑλλάδα πού μέ τήν ἀγάπη τῆς φτάνει ὡς ἐδῶ μεταφέροντας τό μήνυμα τῆς

*Ὁ ἐπιβλητικός Ἱ.Ναός
τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου
καύχημα καὶ καμάρι τῶν
πιστῶν καὶ στολίδι τῆς
περιοχῆς τοῦ Κασάϊ.*

Ὁρθοδοξίας!

Οἱ δύο συνάδελφοι τόν βλέπουν μέ ἐκπληξι γιά τή χαρά του καί τά συναισθήματά του. Μόλις ἔρχεται τό κέρασμα (ένα μικρό διπλωμένο γλυκό ἀπό τήν Ἑλλάδα), τό κοιτάζει ὁ Σέρβος καί λέει:

–Συνήθως δέν τρώμε ὅ,τι μᾶς προσφέρουν ἐδῶ, ἀλλά, ἀφοῦ εἶναι ἐλληνικῆς προελεύσεως, θά τό ἀπολαύσουμε...

2. Τό Μάρτιο τοῦ 2012 δύο πρόσωπα προερχόμενα ἀπό Κινσάσα ἔρχονται στήν Ἱεραποστολή. Ἕνας Γάλλος προτεστάντης δικαστικός καί μία κυρία ἀπό τή Ρουμανία Ὁρθόδοξη, ἀρχιτέκτων, χρόνια παντρεμένη μέ Γάλλο στήν Κινσάσα. Εἶναι ἐντεταλμένοι κάποιας ἐταιρείας νά ἐπισκέπτονται περιοχές τοῦ Κονγκό, προκειμένου νά βοηθή-

σουν στήν ἀναβάθμισι τοῦ κράτους.

Καθώς λοιπόν βρίσκονται γιά τήν ἐργασία τους στήν Κανάνγκα, βλέπει ἡ κυρία τόν Ὁρθόδοξο Ναό καί γεννιέται ὁ πόθος μέσα της νά ἔρθη νά προσκυνήση... Ἐρχεται μαζί μέ τόν συνεργάτη της καί μέ θαυμασμό ξεναγεῖται στόν Ναό καί σέ ὅλες τίς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἱεραποστολῆς. Βλέποντας τό ἔργο πού ἐπιτελεῖται, ἡ συγκίνησι της εἶναι μεγάλη! Καθώς βρίσκεται στόν Ρ/Σ τῆς Ἱεραποστολῆς καί ἀκούει τούς βυζαντινοῦς ὕμνους πού ἀναμεταδίδονται ἐκεῖνη τήν ὥρα, παρακαλεῖ θερμά τόν ἠχολήπτη νά τῆς περάση σέ μία ἠλεκτρονική συσκευή μερικῶς γιά νά τῆς κρατοῦν συντροφιά τώρα πού εἶναι ἀναγκασμένη νά ζῆ μακριά ἀπό τήν ὀρθόδοξη πατρίδα της καί νά τῆς ἀναθερμαῖνουν τήν πίστι!

ΣΥΝΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΝ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Χτύπησε τό τηλέφωνο τής Ίεραποστολής. Τό σήκωσε ή αδελφή.

—Ποιός είναι; ρώτησε.

—Σās τηλεφωνώ από τό γειτονικό ίδρυμα πού φιλοξενεί εκείνα τά παιδιά πού βρίσκονται στό δρόμο εγκαταλελειμμένα. Άκούσαμε ότι έρχεται και έργάζεται εκεί κάποιος κ... Αύτός έχει ένα παιδάκι ηλικίας 10 χρονών. Τό λένε Ίωάννη. Ό πατέρας του δέν έχει ενδιαφερθεί έδώ και μήνες γιά τό παιδί του, άν ζή ή άν πέθανε. Τό παιδί περιφέρεται στους δρόμους και έρχεται στό ίδρυμα μόνο τό βράδυ γιά ύπνο. Τώρα έχει λίγες ήμέρες πού δέν έχει φανεϊ. Πρέπει νά βοηθήσετε, παρακάλεσε ή φωνή από τήν άλλη άκρη του τηλεφώνου. Λίγες στιγμές σιωπής...

Οί αδελφές άμέσως κινητοποιήθηκαν. Βρήκαν τόν πατέρα...

— Νάί, αυτό τό παιδί δικό μου είναι... άφ' ότου ξαναπαντρεύτηκα, δέν θέλει νά βλέπη τή μητριά του. Φαίνεται πώς βασανίζεται και από κάποιο πρόβλημα στό μυαλό, δέν ξέρω τί νά κάνω. (...)

Πέρασαν δύο ήμέρες και ένας εργαζόμενος στην Ίεραποστολή τηλεφώνησε στις αδελφές ό τι είδε στό δρόμο τόν Ίωάννη!

—Μπορείτε νά τόν φέρετε στή Mission; του είπαν οι αδελφές.

—Εύχαρίστως!

Τό έφερε. Τό παιδάκι, ό Ίωάννης, ήταν σε άθλια κατάσταση. Τά κουρέλια πού φορούσε φανέρωναν πώς κάποτε ήταν παντελόκι και μπλουζα. Άμέσως τόν έπλυναν, τόν έντυσαν και τόν έβαλαν νά φά ήνα πιάτο φαγητό σαν άνθρωπος!

Μά πώς μέ συγκίνησαν οι καλές αδελφές! Συναγωνίζονταν στην αγάπη ποιά θά τό φροντίσει! Φώναξαν και τόν ιερέα νά του διαβάσει και κάποια εύχή. Κατόπιν είδοποίησαν τόν πατέρα νά έρθη νά τό παραλάβη.

Φαίνεται ή στοργή και ή άδοξη αγάπη όλων στην Ίεραποστολή έφεραν σημαντική αλλαγή στό

μικρό Ίωάννη. Από τήν άλλη μέρα καθαρός, χαμογελαστός, άρχισε νά έρχεται στην Ίεραποστολή: Bonjour, soeur (Καλημέρα, αδελφή!) Και από κει φεύγει χαρούμενος γιά τό σχολείο, στό όποιο ξεκίνησε πάλι νά πηγαίνει...

Πόσες τέτοιες όμορφες, άγνωστες σε όλους μας στιγμές ζει ή Ίεραποστολή καθημερινά! Όλες γράφονται «έν βίβλω ζωής».

Στόν Ί. Ναό του Αγίου Ανδρέου όμαδικές βαπτίσεις έπειτα από συστηματική διδασκαλία των χριστιανικών δογμάτων και άληθειών τής Πίστεως. Άναγεννημένοι έν Χριστώ οι νεοφώτιστοι πορεύονται συνειδητά στή νέα ζωή πού άνοίγεται μπροστά τους.

**Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως
κ. Ιγνάτιος τελεί τόν Άγιασμό τής
θεμελιώσεως του Ίερου Ναού του
Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου και του
Τίμιου Προδρόμου στην Κανάγκα 2.**

Νέος ναός αφιερωμένος στον Εύαγγελισμό τής Θεοτόκου και στον Τίμιο Πρόδρομο

Φωτίστηκε και ο ούρανός τής Κανάγκα! Μέρες έβρεχε. Σκοτεινός ο ορίζοντας. Τό είχαμε τάξει; Τήν Πέμπτη στίς 17 Μαΐου θά κάμναμε τήν τελετή θεμελιώσεως του Ί. Ν. του Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου στο καινούργιο οικόπεδο (50X57μ.) στην Κανάγκα 2 στίς 10 τό πρωί...

Μαζευτήκαμε. Άρκετοί. Κληρικοί, λαϊκοί, άνδρες, γυναίκες, μικροί, μεγάλοι. Δέν διαφημίσαμε τό πράγμα. Ήταν και καθημερινή. Όμως, μαζευτήκαμε αρκετοί. Έγινε προετοιμασία, ήλιος, άπλετο φώς, χαρά Θεού!

«Εύλογητός ο Θεός ήμών πάντοτε...»

«Σήμερον τής σωτηρίας ήμών τό κεφάλαιον...»

...

«Του Κυρίου δεηθώμεν...»

«... και τούς ύπουργούντας ενίσχυσον, άβλαβεΐς διαφύλαξον. Τά θεμέλια αυτου άρραγή και ασάλευτα διατήρησον, και τέλειον ανάδειξον τόν Οΐκον Σου ...»

Οί οικοδομικές έργασίες είχαν άρχισει τήν 3ην Μαΐου 2012.

Σήμερα έγινε ή τελετή επίσημα και «ο Θεός βοηθός»! Προσφέρθηκε κέρασμα και εκφράστηκαν «γλυκεΐες εύχές». Νά ζήση ο εύεργέτης.

Δικαιολογημένη ή χαρά του. Καμαρώνει ο «ΠΡΩ-ΤΟΚΛΗΤΟΣ».

Θά επανερχώμαστε ενημερωτικά.

†Ο Πενταπόλεως Ιγνάτιος

Ευθύς άμέσως τό έργο ανοικοδομήσεως προχωρεί και εύρίσκειται στο σημείο πού δείχνει ή φωτογραφία.

Βαπτιστικός χιτώνας πάνω απ' τή στολή του σχολείου

27 μαθητές και μαθήτριες του Γυμνασίου «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» τής Κανάγκκα, διαφόρων Όμολογιών, βαπτίστηκαν Όρθόδοξοι.

Παρακολουθούσαν άνελλιπώς τό κατηχητικό σχολείο πέρυσι και φέτος και ζήτησαν νά γίνουν Όρθόδοξοι. Μέ τήν άδεια τών γονέων τους κατηχήθηκαν και ιδιαίτερα και τό Σάββατο 28.04.2012 έγινε τό μυστήριο του Βαπτίσματος. Έψαλλαν οι ίδιοι τό «Χιτώνα μοι παράσχου φωτεινόν...» και «όσοι εις Χριστόν έβαπτίσθητε, Χριστόν ένεδύσαθε...»

Ό Σεβασμώτατος κ. Ιγνάτιος τούς έδωσε τίς πατρικές του συμβουλές: «Σήμερα, παιδιά μου γίνετε πλούσιοι, κληρονόμοι τών ουρανίων δωρεών, σήμερα ασφαλίστηκε στήν κιβωτό τής σωτηρίας... Σας άπομένει ή δόξα πού θά άπολαύσετε αιώνιως... Προσοχή μή τήν χάσετε. Διατηρήστε πάντα λευκό τό χιτώνα τής ψυχής...»

Τήν Κυριακή όλοι τους φορώντας τό χιτώνα του βαπτίσματος, «λάμποντες, αστράπτοντες» κοινωνησαν τών Αχράντων Μυστηρίων. Τούς κοινωνησε ό ίδιος ό Μητροπολίτης Πενταπόλεως φανερά συγκινημένος.

Τέτοιες ώρες γίνεται τό πανηγύρι τών άγγέλων και έμεις οι πιστοί ακούμε τήν Αποστολική φωνή πού μάς θυμίζει: «άναζωπυρείν τό χάρισμα».

Γυμνάσιο «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»

*Τά νεοφώτιστα παιδιά όλοι μαθητές τών Σχολείων «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» λάμπουν από χαρά μέσα στους λευκούς βαπτιστικούς χιτώνες. Είχαν διακαή επιθυμία νά βαπτισθούν και ό πόθος τους πραγματοποιήθηκε μέ τήν εύχή τών γονέων τους.
«Εϊή τό όνομα Κυρίου εύλογημένον από του νυν και έως του αιώνος».*

Νέα Ίεραποστολική χρονιά μέ πολλές εὐλογίες στό Μαλάουϊ

π. Έρμολάου Ίατροῦ

Τό 2011 καί στή συνέχεια τό 2012, οί ιεραποστολικές χρονιές ξεκίνησαν, μέ τίς εὐχές τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Ίωακείμ, μέ πολλές εὐλογίες ἀπό τόν Πανάγαθο Θεό σέ διάφορους τομείς. Αὐτό μᾶς ἔδωσε πολύ κουράγιο καί δύναμι νά συνεχίσουμε τήν ἐργασία μας στόν Ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου, σ' αὐτή τήν τριτοκοσμική χώρα.

Ἡ ἀνέγερσι τῶν Ἐκκλησιῶν σέ τρεῖς διαφορετικές ἐνορίες ὀλοκληρώθηκε. Οἱ φιλανθρωπικές μας δραστηριότητες, συσσίτια, ὑποτροφίες μαθητῶν, ἐπισκέψεις φυλακῶν, καθημερινή σίτισι 300 παιδιῶν πού φοιτοῦν στά 5 νηπιαγωγεῖα μας συνεχίζονται κανονικά. Οἱ κατηχήσεις τόσο τῶν κατηχομένων, ὅσο καί οἱ ἀνώτερες κατηχήσεις τῶν κατηχητῶν διεξάγονται ἀσταμάτητα. Οἱ ἐργασίες στό Ὁρθόδοξο Τυπογραφεῖο καί στό Μεταφραστικό μας Κέντρο «τρέχουν». Οἱ μεταφραστῆς συνεχίζουν τό πολύμοχθο ἔργο τους καί ἤδη παρέδωσαν μεταφρασμένα στά τσιτσέουα (τή γλώσσα τῶν ἰθαγενῶν) τή Θεία Λειτουργία, τό προσευχητάρι τῶν πιστῶν καί τά δύο πρώτα μηναια. Στό τυπογραφεῖο τῆς Ίεραποστολῆς τυπώνονται ἐβδομαδιαία 1000 ὀρθόδοξα φυλλάδια πού μοιράζονται στούς 1000 νεοφώτιστους χριστιανούς πού ἔχουν βαπτιστεῖ ὡς τώρα στό Μαλάουϊ.

Μά αὐτό πού μᾶς δίνει περισσότερη χαρά εἶναι κάθε φορά πού τελοῦμε βαπτίσεις ἢ κάθε φορά πού ἔχουμε χειροτονία. Τή χρονιά πού διανύσαμε βαπτίσαμε τούς ἰθαγενεῖς πού κατηχοῦσαμε ἐδῶ καί ἕνα χρόνο, σέ δύο διαφορετικές περιοχές, ὅπου

ἤδη ἔχουν χτιστεῖ ἐκκλησίες καί ἤδη προϋπήρχε ποιμνιο. Στήν περιοχή Παλόμπε, στήν ἐνορία τῶν Ἀρχαγγέλων, βαπτίσαμε 180 ἰθαγενεῖς καί στήν περιοχή Καμπότζι, στήν ἐνορία τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τελέστηκαν 70 βαπτίσεις. Ἰδιαίτερα μεγάλη χαρά προκάλεσε ἡ βάπτισι τῶν 100 πρώτων πιστῶν στήν περιοχή Τσιραζούλου κι ἔτσι δημιουργήθηκε καί σ' αὐτή τήν περιοχή ὁ πῶτος ὀρθόδοξος πυρήνας.

Κατά τήν περίοδο τῆς κατηχήσεως διδάσκουμε στούς ἰθαγενεῖς βασικές ἀλήθειες τῆς πίστεως μας. Γίνεται προσπάθεια οἱ κατηχοῦμενοι νά γνωρίζουν τό Σύμβολο τῆς Πίστεως, τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τά δρώμενα στή Θεία Λειτουργία καί διάφορους ὕμνους καί ψαλμούς ἀπό τήν ὑπέροχη ὕμνογραφία μας. Ἀπό τούς πῖο δημοφιλεῖς εἶναι ἡ θ' ὠδή πρὸς τή Θεοτόκο, τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ», τό «Ἅγιος ὁ Θεός» ἀπό τή Θεία Λειτουργία καί ἄλλα. Ὅσο πῖο συνειδητοί χριστιανοί γίνονται τόσο πῖο ἐνεργά θά συμμετέχουν στή λατρευτική ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Καί ἡ φετινὴ χρονιά μας γέμισε χαρά γιατί οἱ προποσπίτες ὅλων ἐδῶ πού ἐργάζονται γιά τήν ιεραποστολή ἔφεραν ἱκανοποιητικά ἀποτελέσματα, ἔτσι ὡστε νά διαφαίνεται ὅτι μέ ἴσως ἀργό, ἀλλά σταθερό ρυθμό, ἀναδύεται ἡ Ὁρθοδοξία στό Μαλάουϊ. Δέν ἦταν μόνο οἱ βαπτίσεις πού χαροποίησαν τά μέλη τῆς ιεραποστολῆς, ἀλλά καί οἱ τρεῖς χειροτονίες πού ἔγιναν ἀπό τόν Ἐπίσκοπο κ. Ίωακείμ γέμισαν τήν καρδιά μας ἀπό οὐράνια αἰσιοδοξία. Μὲ τή Χάρι τοῦ Θεοῦ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Μαλάουϊ ἀριθμεῖ 4 ἰθαγενεῖς ἱερεῖς καί ἕναν διάκονο.

Στό προαύλειο τοῦ Σχολείου τά παιδιά χαίρονται ὅσα ἡ φροντίδα καί ἡ ἀγάπη τῶν φίλων τῆς ιεραποστολῆς τούς προσφέρει μέ τήν ἀγρυπνη ἐπίβλεψι τοῦ π. Έρμολάου Ίατροῦ.

